† Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης,
τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου,
καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων
τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Ἦχος ⸗ Δι

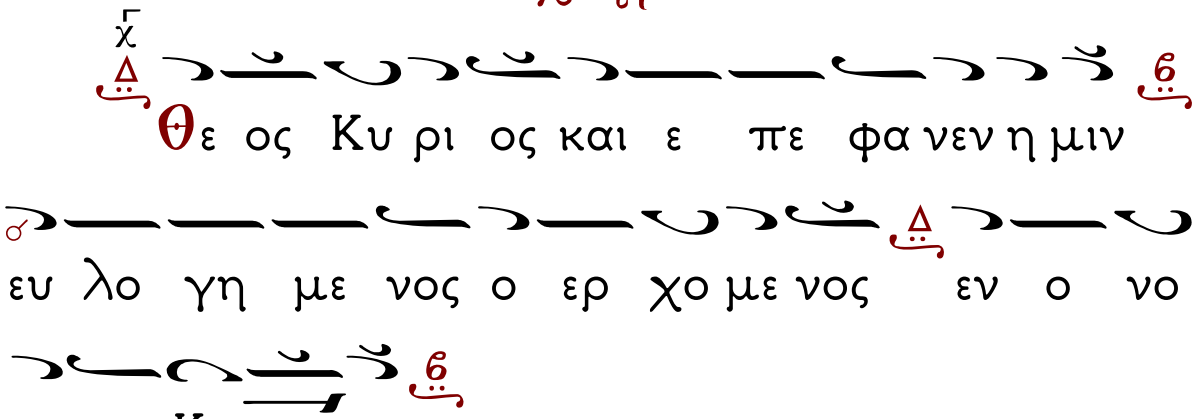

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

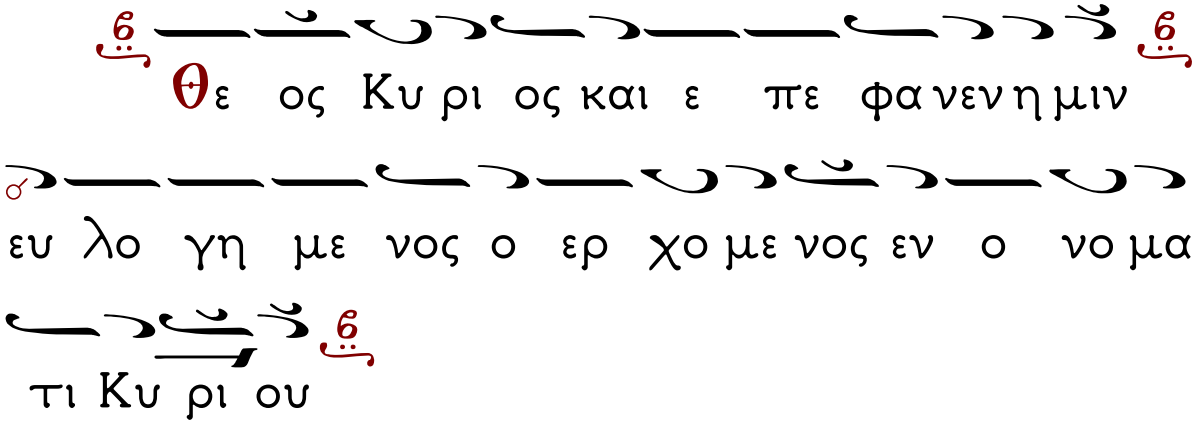

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἦχος ⸗ Δι

Χ Δ Δ

Σή με ρον τη ς α τε κνι ας δε σμα δι α λυ

Β

ον ται του Ι ω α κειμ γαρ και της Αν νης

Δ

ει σα κου ων Θε ος παρ ελ πι δα τε κειν αυ

Δ Β

τους σα φως υ πι σχνει ται θε ο παι δα εξ

ης αυ τος ε τε χθη ο α πε ρι ι γρα πτος

Δ

βρο τος γε γο νως δι Αγ γε λου κε λευ σας

Β

βο η σαι αυ τη χαι ρε Κε χα ρι τω με

Β (γ)

ε ε νη ο Κυ ρι ος με τα σου ου

Ἡ κατάληξις *

Δ

σου ου ου

Μετὰ τὴν α΄ Σπχολογίαν.
Κάθισμα. Ἦχος α΄.
Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ νέος Οὐρανός, ἐν κοιλίᾳ τῆς Ἄννης, τεκταίνεται Θεοῦ, παντουργοῦ ἐπινεύσει, ἐξ οὗ καὶ ἐπέλαμψεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, κόσμον ἅπαντα, φωταγωγῶν ταῖς ἀκτῖσι, τῆς Θεότητος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὅμοιον.

Χορὸς προφητικός, προεκήρυξε πάλαι, τὴν ἄμωμον ἁγνήν, καὶ θεόπαιδα Κόρην, ἣν Ἄννα συνέλαβε, στεῖρα οὖσα καὶ ἄγονος, ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δι᾽ αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β΄ Σπχολογίαν.
Κάθισμα.
Ἦχος δ΄.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὔα σκίρτησον· ξηρὰ γὰρ καὶ ἄνικμος, γῆ ἀνεβλάστησε, καρπὸν εὐθαλέστατον, τὴν ἀνθήσασαν κόσμῳ, στάχυν ἀθανασίας, καὶ τὸ ὄνειδος ἅπαν, ἤρθη τῆς ἀτεκνίας· Μεθ᾽ ὧν συνευφρανθῶμεν, χαίροντες σήμερον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἦχος δ'.

Ἰωακεὶμ ὁ ἱερὸς καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσήγαγον τοῖς πρὶν ἱερεύσι, καὶ μὴ δεχθέντες ἄγονοι τυγχάνοντες, δέησιν προσέφερον, τῷ δοτῆρι τῶν ὅλων, καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρεῖται, τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς· ἧς τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν σύλληψιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῆς δεήσως ὑμῶν, ὁ πολυέλεος Θεός, ἐπακούσας τοῦ τεκεῖν, παίδα ὑπέσχετο ὑμῖν, ἐξ ἧς προῆλθε τῷ κόσμῳ ἡ σωτηρία. Ὅθεν τήν αὐτῆς ἁγίαν σύλληψιν, μέλποντος φαιδρῶς, Ὑμᾶς γεραίρομεν, Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα θεομακάριστοι, οἷα Κυρίου Προπάτορας· ὅν δυσωπείτε, ἡμῖν διδόναι, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ.

Ἡ ἀμίαντος Ἄμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, συλλαμβάνεται γαστρί, σήμερον Ἄννης τῆς σεπτῆς, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου καὶ σωτηρίαν· εὐφραίνεται ὁμοῦ, ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ, νῦν ἐπαγάλλονται, ἀκαταπαύστως κράζοντες συμφώνως, τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ ἡμῶν· δόξα τῷ δόντι, καρπόν τῆς στείρῳ ἥν πιστῶν ἀνυμνήσωμεν

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος γ΄ τος

Θκ νε ο τη το ος μου πολ λα α

πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα

βου και σω σον Σω τη ρ μου Δὶς

Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α

πο του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε

σε σθε α πε ξη ραμ με νοι Δὶς

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Ἅ γι ω Πνευ μα τι πᾶ σα ψυ χη ζω

ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

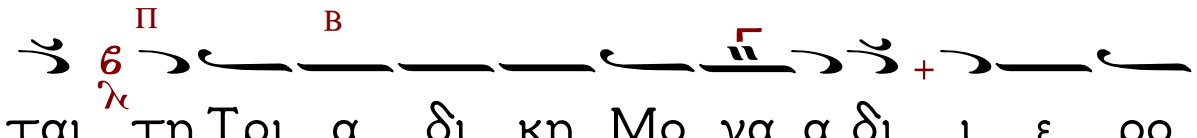

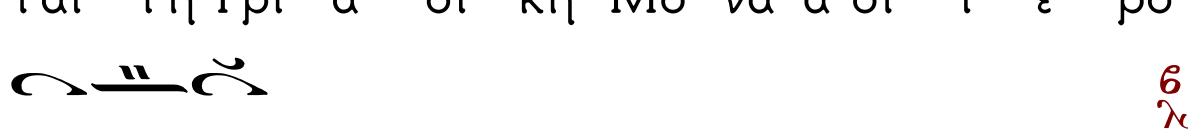

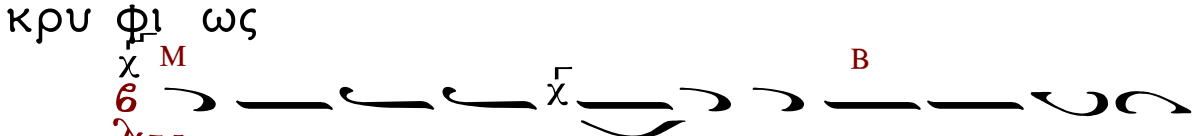

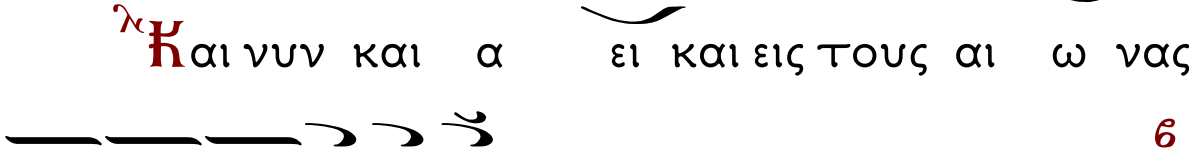

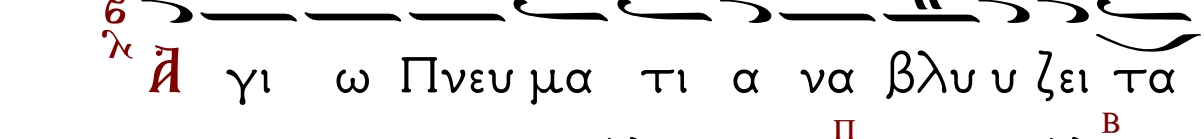

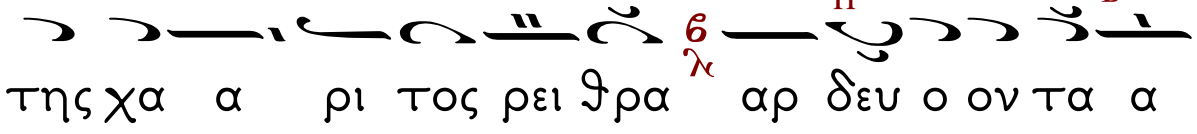

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

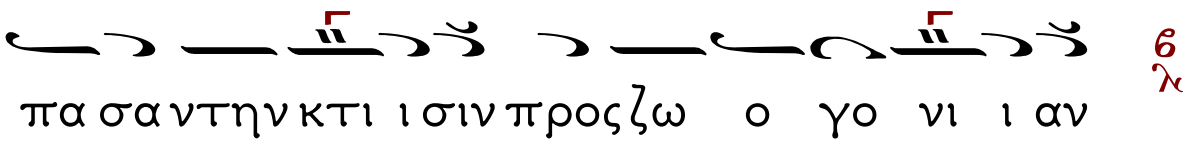

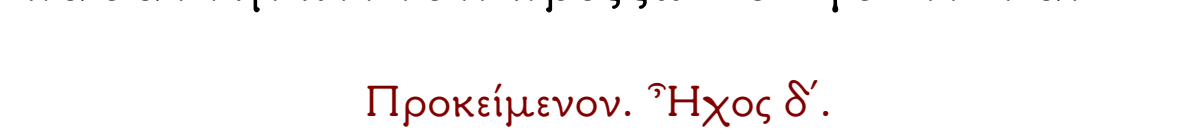

(Δίς)

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Τό τρίτον.

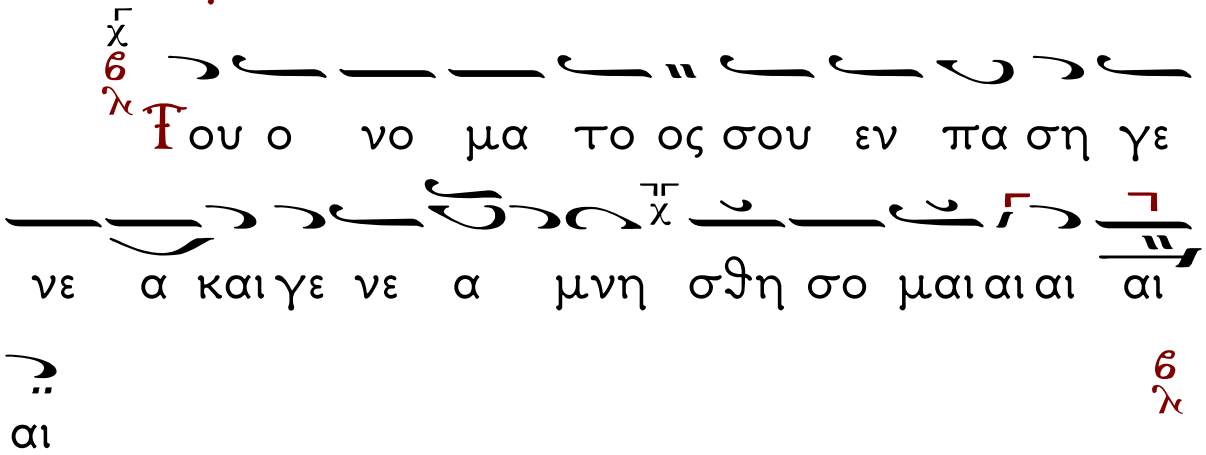
Ζου ο νο μα το ος σου εν πα ση γε
νε α και γε νε α μνη σθη σο μαι αι αι αι
αι

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός: Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: Ἀ μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον Ἀι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: Ϭαι τω πνευ μα τι σου

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: Ⲇο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Προ πα το ο ρων πρε σβει αις ε

λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει των ε

μω ων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε

λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει των ε

μω ων εγ κλη μα των

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ἦχος πλ. β΄.

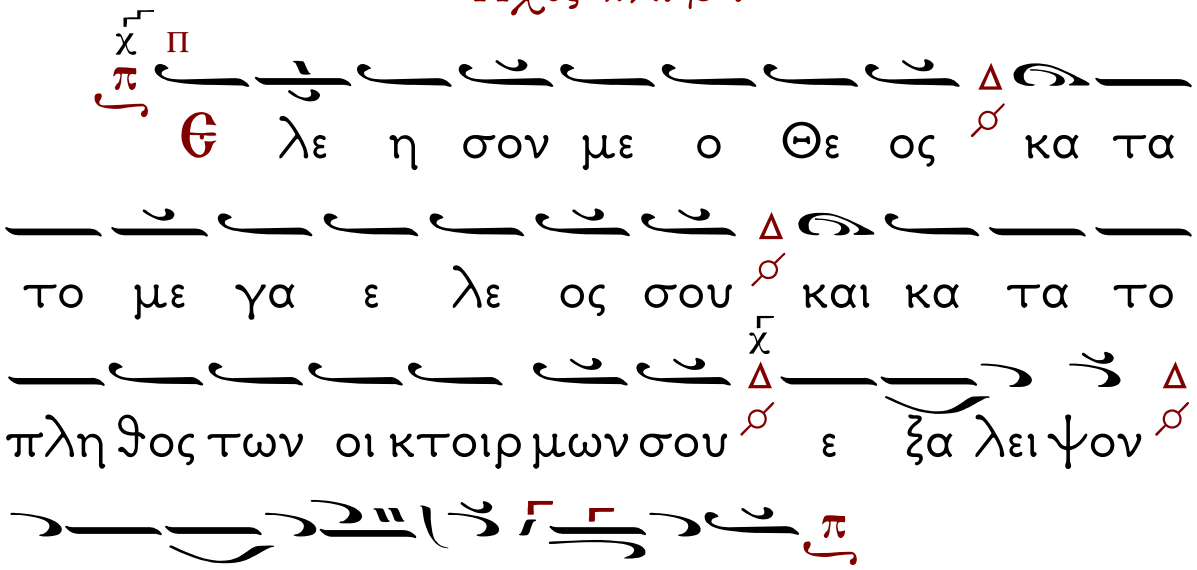

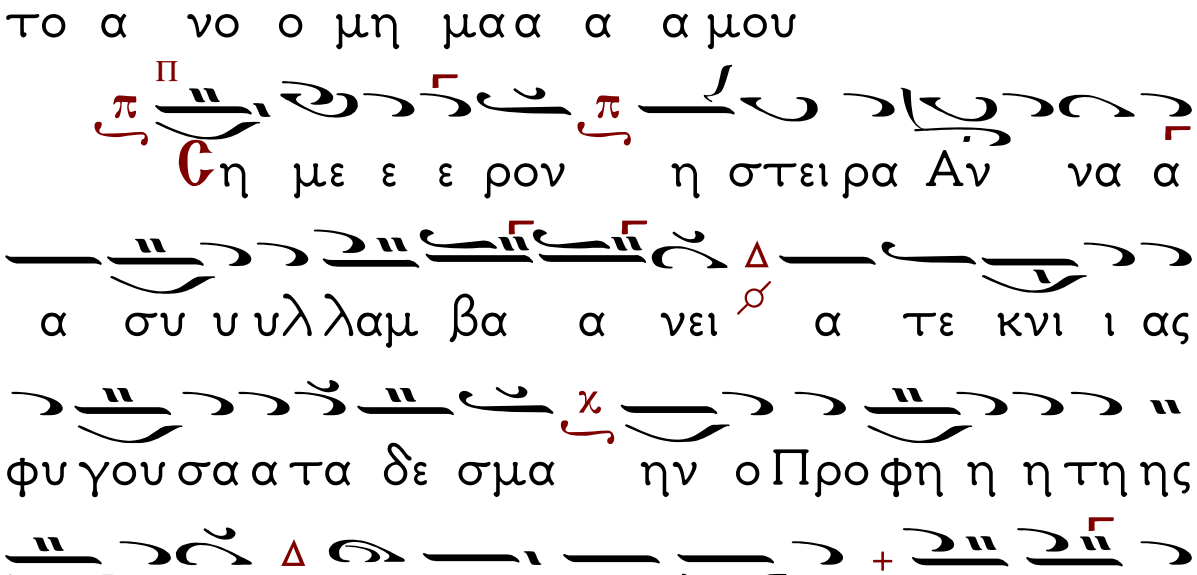

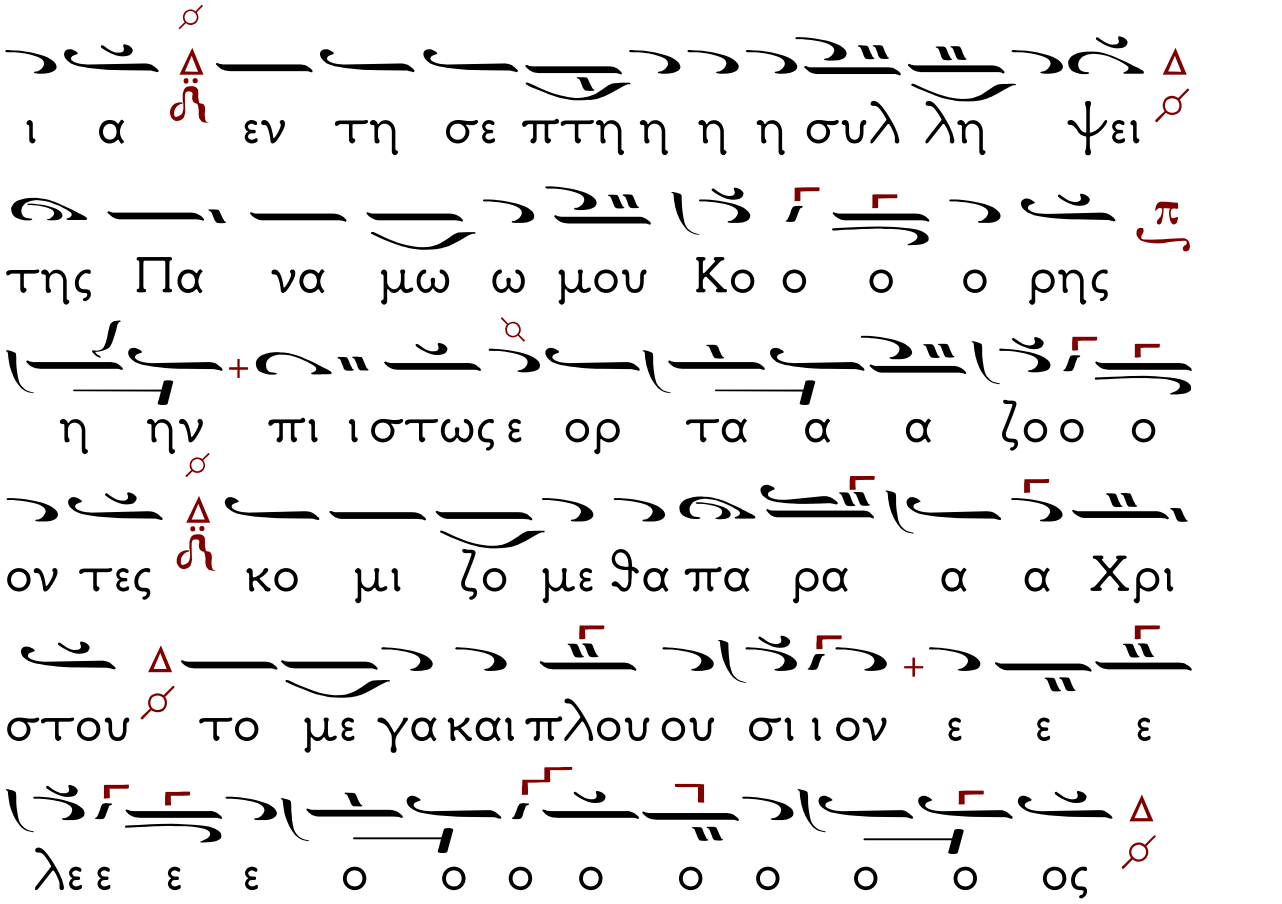
ι α εν τη σε πτη η η η συλ λη ψει
της Πα να μω ω μου Κο ο ο ο ρης
η ην πι ιστως ε ορ τα α α ζοο ο
ον τες κο μι ζο με θα πα ρα α α Χρι
στου το με γα και πλου ου σι ι ον ε ε ε
λε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

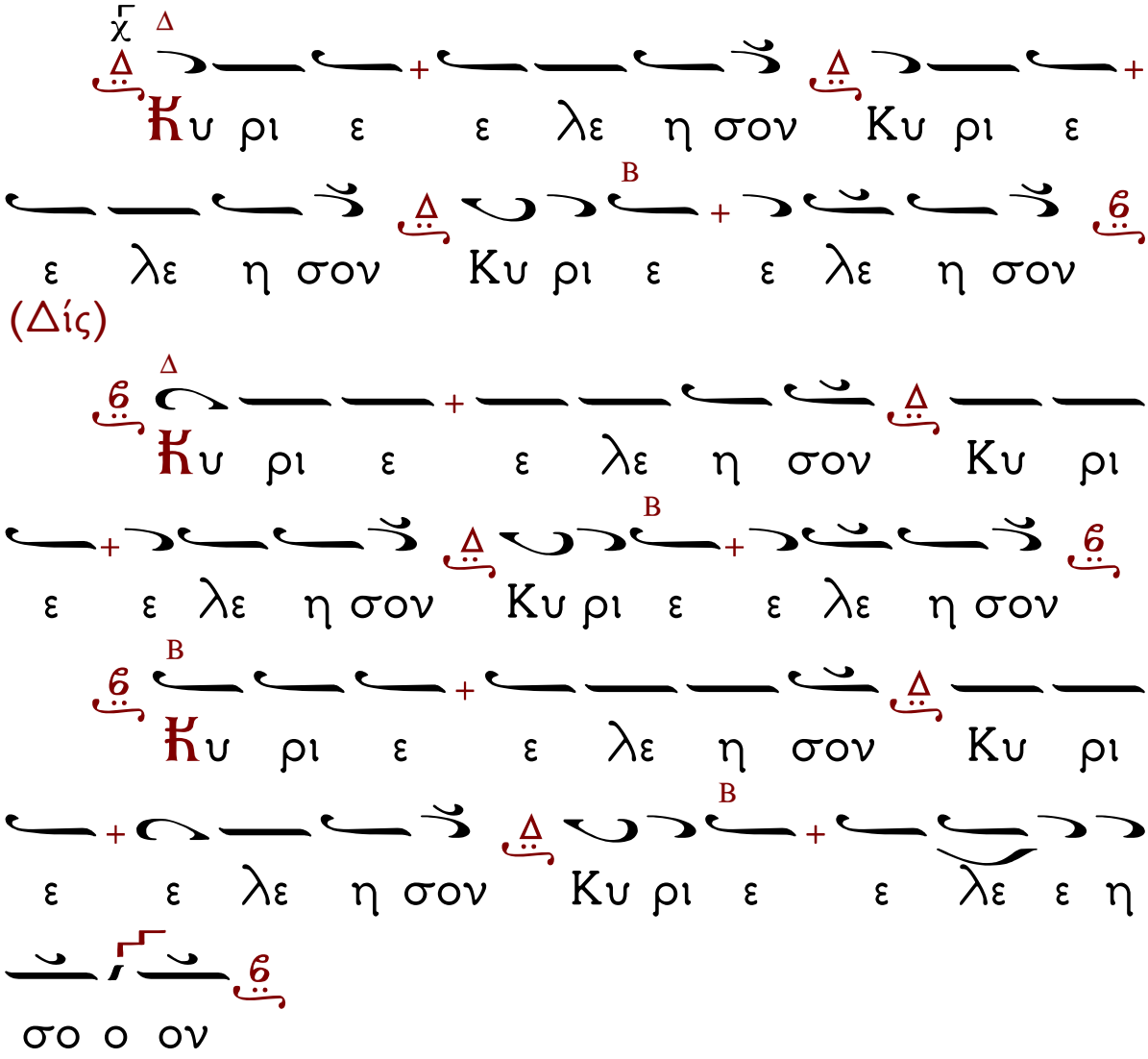

Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης.
Ἀνδρέου Κρήτης.
Ὠδὴ α΄.
Ἦχος α΄.
Ὁ Εἱρμὸς.

Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται.(Δὶς)

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τὴν Σύλληψιν σήμερον, θεόφρον Ἄννα, τὴν σὴν ἑορτάζομεν, ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὸν μηδαμοῦ χωρητόν, συνέλαβες στειρωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας, τὰς ἱκεσίας, Ἁγίων ἐπλήρωσας, τὰς ἐντεύξεις Κύριε, τῶν προπατόρων σου, καὶ τούτοις δέδωκας καρπόν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἁγνήν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, νῦν συλλαμβάνει, Ἁγνὴν τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκί, μέλλουσαν τίκτειν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμούς, συντρίψας σθένει θεϊκῷ, σὺ εἶ Παρθένε Ἁγνή.

Κανὼν δεύτερος.

Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται. Ἦχος Πα

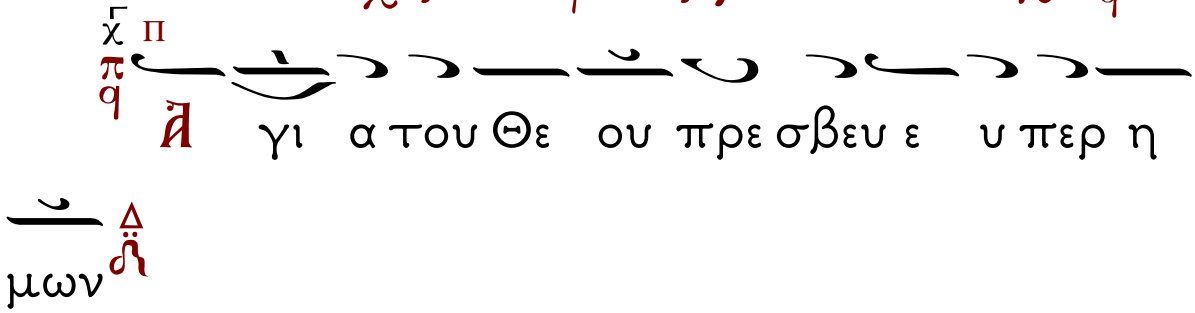

Ἀγνὴν Παρθένον θεόπαιδα, Μητέρα ἐσομένην τοῦ κτίσαντος, γαστρὶ δεξαμένη ἔχαιρεν, Ἄννα ἀναβοῶσα· Τοῦ Ἰσραήλ, πᾶσαι αἱ φυλαί μοι, συνεφράνθητε ἰδού, κἀγὼ συνέλαβον.(Δὶς)

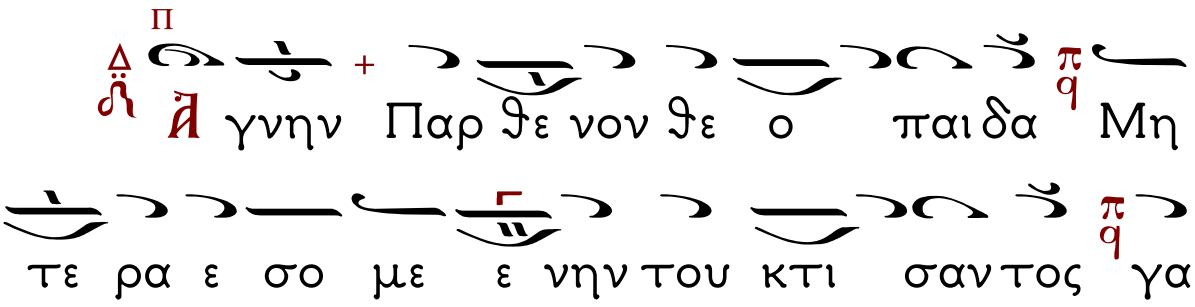

(Δὶς)

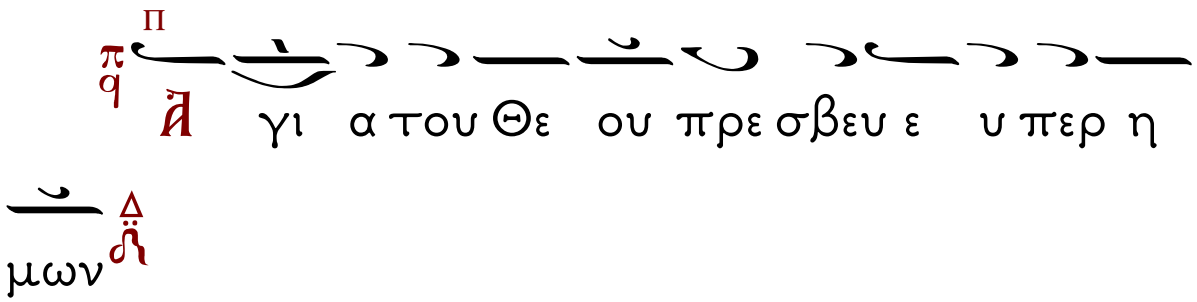

Βιβλίον ἅπερ προέφησε, Προφήτης σφραγισθὲν θείῳ Πνεύματι, λαγόσιν αὐτῆς κατέχουσα, Ἄννα πᾶσιν ἐβόα· ἣν αἱ Γραφαὶ, πᾶσαι προδηλοῦσι, μεγαλύνομαι ἐγώ, φύουσα σήμερον.

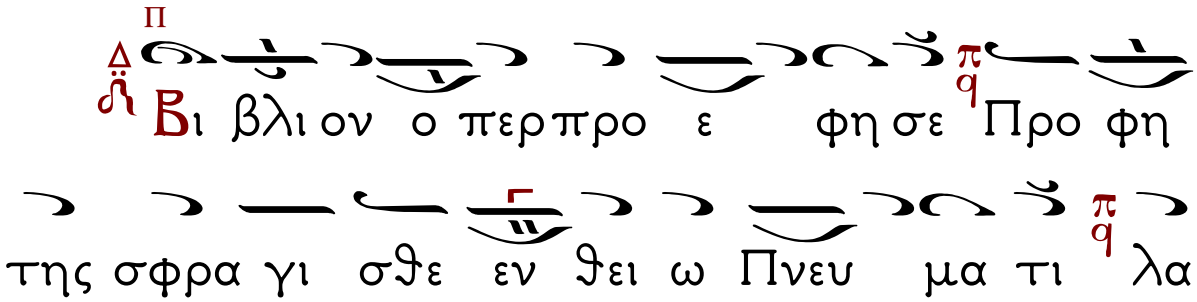

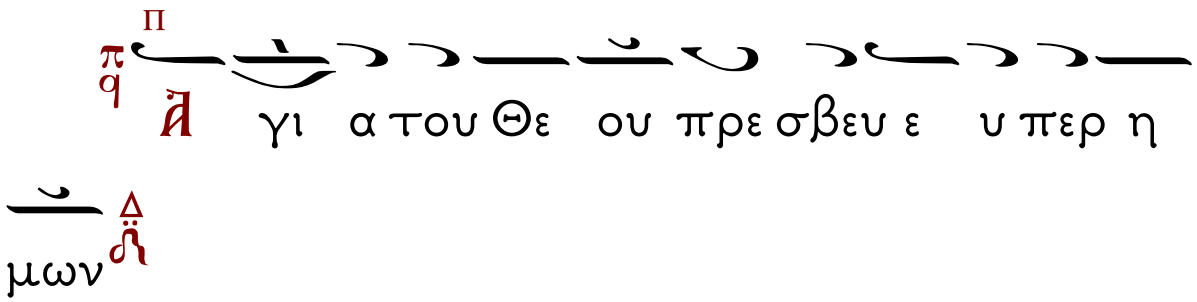

Γαστρὶ χωρεῖται καὶ πλάττεται, νοὸς ὁ θεϊκὸς καὶ σωτήριος, λαγόσι μητρὸς φυτεύεται, κλίμαξ ἡ πρὸς τὰ ἄνω πάντας βροτούς, ἐπαναγαγοῦσα, ἧς τὴν σύλληψιν πιστῶς, πανηγυρίσωμεν. .

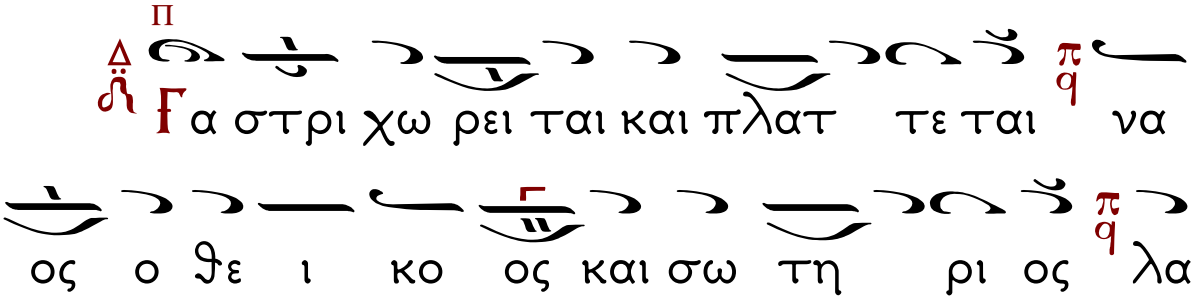

Ἕτερος Κανὼν.
τῆς Ἁγίας Ἄννης.
Ὠδὴ α΄.
Ἦχος β΄.
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ κόσμου σήμερον χαρά, λόγῳ προκηρύττεται, καὶ μητρικὰς ὀδύνας εἰς εὐφρόσυνον, χαρμονὴν μεθίστησι, καὶ πολύτεκνον, τὴν τῆς φύσεως στείρωσιν, ἔσεσθαι μηνύει, ἔργοις τοῖς τῆς χάριτος πληθύνουσαν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ, ὁ εὐρυχωρότατος, τῶν οὐρανῶν οὐρανὸς ὁ ὑπέρτερος, σήμερον εἰσδέχεται, δι' ἐντεύξεως, τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως, τῆς ἐπαγγελίας ἐχούσης, ἀσάλευτον τὴν ἔκβασιν.

Δόξα...

Ἡ πορφύρα σήμερον Χριστοῦ, λαμπρῶς καταγγέλλεται, ἐκ στειρευούσης ὑφανθήσεσθαι χάριτι, νηδύος ἡ ἄσπιλος, ἐξ ἧς φορέσας ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, φύσιν τήν βροτείαν, κόσμῳ ὡραιότατος ὀφθήσεται.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Νῦν βροτῶν ἡ φύσις ἐπὶ σοί, μόνη πανυπέρτατε, θεοπρεπῶς, ἐγκαυχωμένη Δέσποινα, χαίρει καὶ κηρύττει σου, τὰ παράδοξα τῆς ἁγνείας τεράστια, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ᾄδουσα, δοξάζει σε Θεόνυμφε.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμὸς.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ᾽ ὑδάτων οὐρανὸν στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.(Δὶς)

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ σοί, τοῦτον προσαναθήσομαι· διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τὴν ἁγνὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἐν παραδείσῳ εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ Ὕψιστος, Ἄννα θεόφρον καὶ καρπόν, τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν ἀνοίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυοφορεῖς τὴν ἀληθῆ, νομοδότην κυήσασαν, Ἄννα πάνσεμνε· διὸ σε οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ὠδὴ γ΄. Κανὼν δεύτερος.
Ἦχος α΄.
Τὸ πρὸ τῶν αἰώνων.

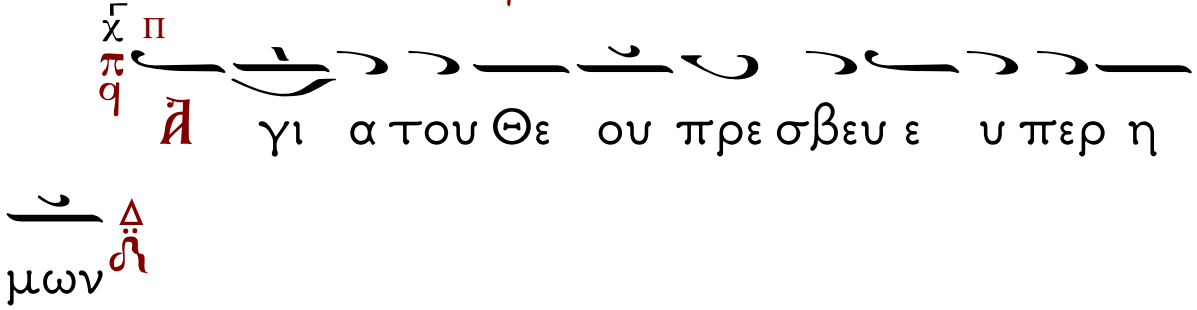

Δέχεται ἐξ ὕψους, προσεδρεύων Κυρίῳ ὁ Ἰωακείμ, πεποθημένην ἀγγελίαν, ἐπιστάντος Ἀγγέλου, αὐτῷ καὶ λέγοντος· Ἄπιθι, τὰς σὰς ἐντεύξοις ὁ πάντων Θεός, δίκαιε ἐπλήρωσε. (Δὶς)

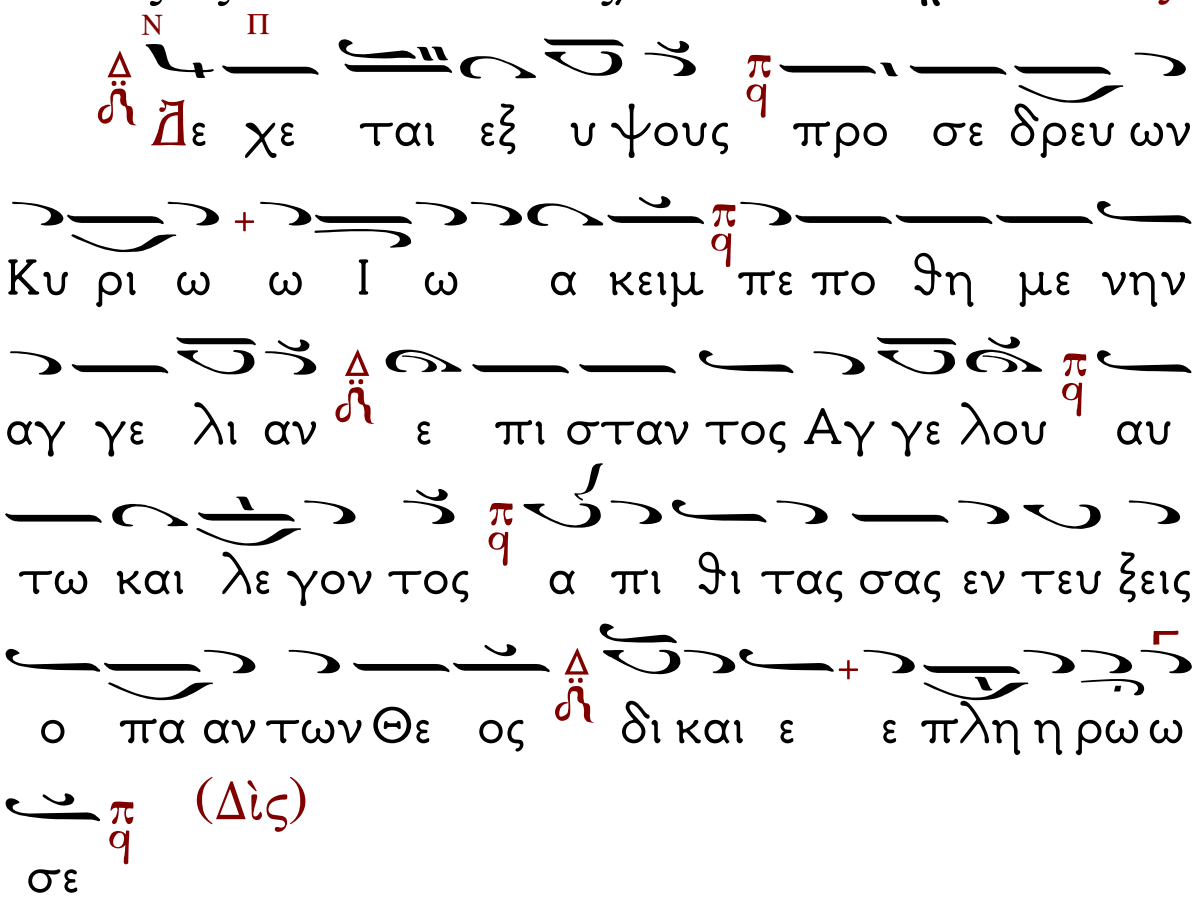

(Δὶς)

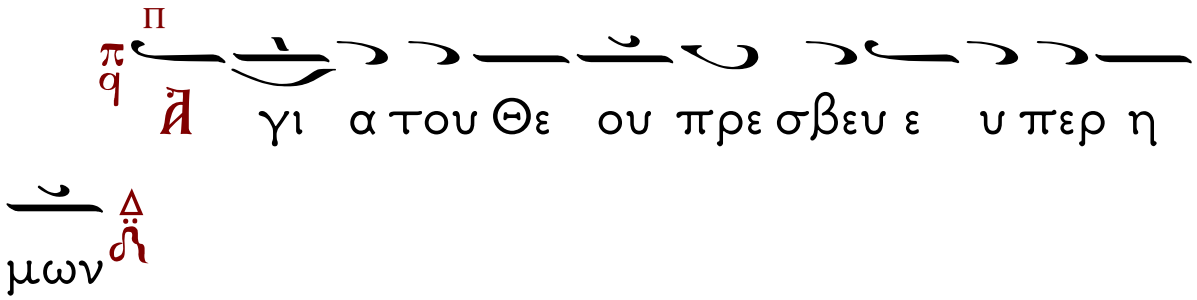

Ἐπικαλουμένη, τὸν Θεὸν τῶν ἁπάντων ἡ Ἄννα ποτέ, ἐν παραδείσῳ ἱσταμένη, ἐπιστάντα ἑώρα, αὐτῇ καὶ λέγοντα· Μὴ ἀθύμει Μητρὸς γὰρ Θεοῦ, μήτηρ μέλλεις ἔσεσθαι.

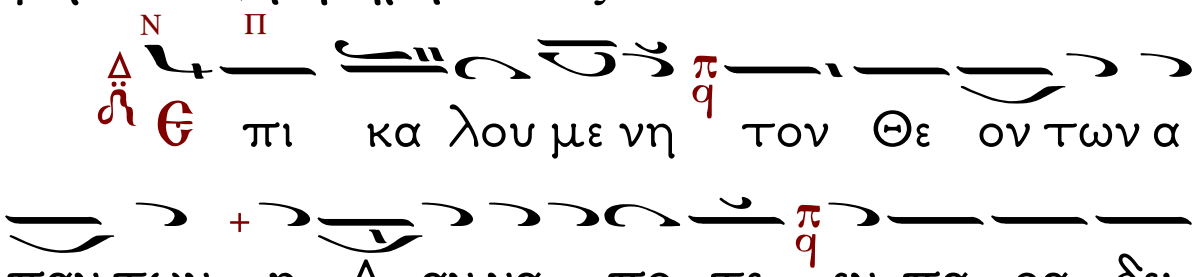

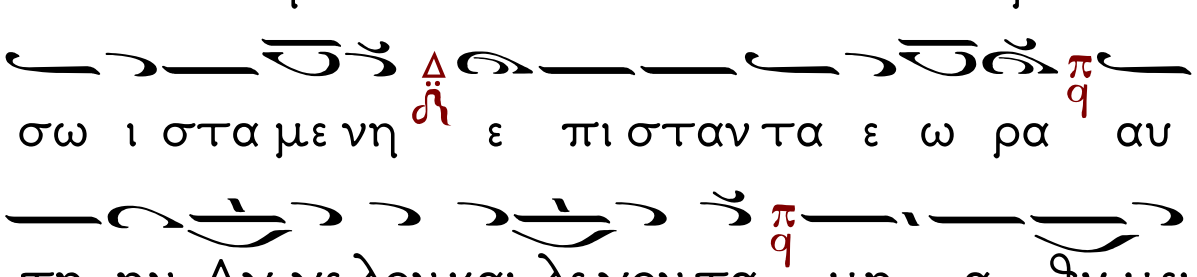

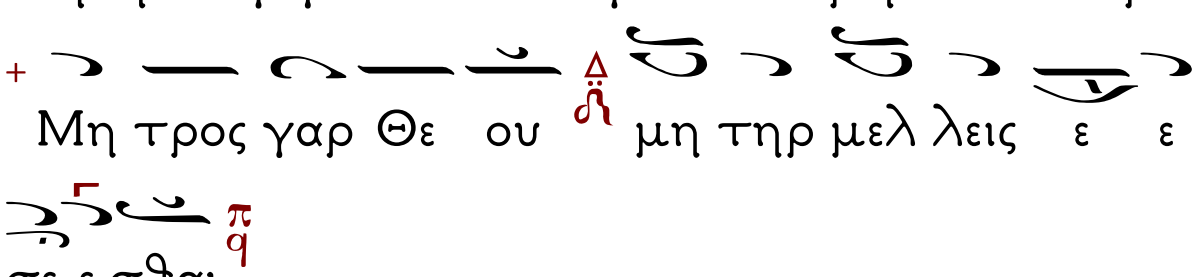

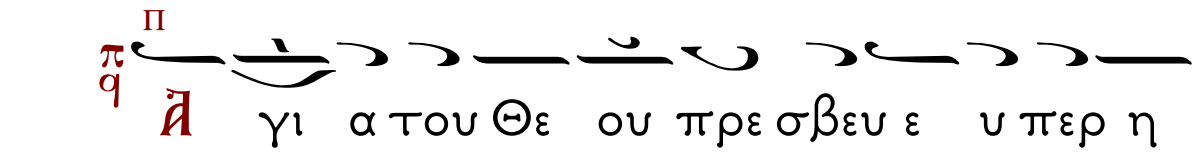

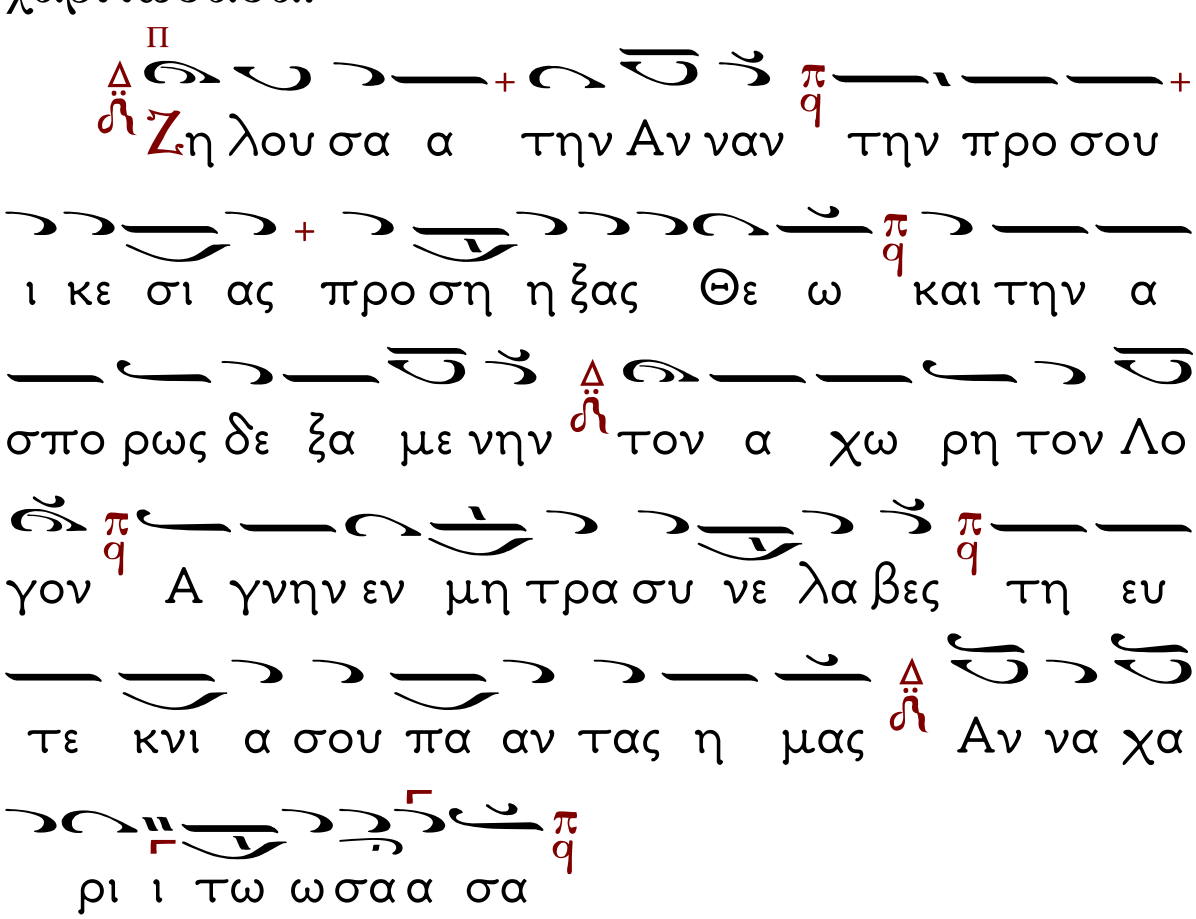
μων
Ζηλοῦσα τὴν Ἄνναν, τὴν πρὸ σοῦ ἱκεσίας προσῆξας Θεῷ, καὶ τὴν ἀσπόρως δεξαμένην, τὸν ἀχώριτον Λόγον, Ἁγνὴν ἐν μήτρᾳ συνέλαβες, τῇ εὐτεκνίᾳ σου πάντας ἡμᾶς, Ἄννα χαριτώσασα.
Ζη λου σα α την Αν ναν την προ σου
ι κε σι ας προ ση η ξας Θε ω και την α
σπο ρως δε ξα με νην τον α χω ρη τον Λο
γον Α γνην εν μη τρα συ νε λα βες τη ευ
τε κνι α σου πα αν τας η μας Αν να χα
ρι ι τω ω σα α σα

Ἕτερος τῆς Ἁγίας.
Ἦχος β΄.
Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ῥανάτωσαν εὐφρόσυνον, αἱ νεφέλαι σήμερον, τὸν γλυκασμὸν τοῖς πέρασιν· ἡ Νεφέλη ἰδοὺ γὰρ τίκτεται, ἐξ ἧς τὸ τῆς ζωῆς μου ὕδωρ βλύσει Χριστός.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἀνοίγονται τῆς χάριτος, τὰ ταμεῖα σήμερον, ὁ προκηρύσσων Ἄγγελος, ἀνεβόα Ἄννης τὴν Σύλληψιν· ἰδοὺ γὰρ σὺ τὴν Πόλιν ἀποτίκτεις Θεοῦ.

Δόξα...

Νενέκρωται ἡ φύσις μέν, τῶν ἀνθρώπων πρότερον, νῦν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα, τῇ Συλλήψει τῆς Ἄννης δέχεται· ἀκάρπου γὰρ ῥίζης ἄρτι φύεται.

Καὶ νῦν...

Ὡς ἄνθρακα φλογίζοντα, ἁμαρτίας Ἄχραντε, τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ δεχόμενοι, τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων καθαιρόμεθα.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας Ἄννης.
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐλογίας ἀπαρχήν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλαστῷ, ἐδωρήσω Ἀγαθέ, Ἄννη βοώσῃ δι᾽ εὐχῆς. Σὺ μεταπλάττεις τὰς φύσεις τῶν ἐν γενέσει· διό μου, ὦ Σωτήρ, νενεκρωμένην αὐτήν, τὴν φύσιν ὡς Θεός, πάλιν καινούργησον, ἵνα καρπὸν προσάξω σοι, βοῶσα, τῷ παντεπόπτῃ καὶ Κτίστῃ μου. Σοὶ δόξα πρέπει, Θεὲ τῶν ὅλων, καὶ μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσι· πρὸς Θεοῦ γὰρ ἀξίως χάριν ἐδέξαντο, καὶ συνέλαβον καρπὸν τὴν μόνην ἄχραντον, τὴν Παρθένον Μαριάμ, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην Εὐλογημένην, πρεσβεύουσαν ἀεννάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Ἄννης.
Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης σύλληψιν, γεγενημένην ἐν Θεῷ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὁ τῇ Σάρρᾳ δοὺς ποτέ, ἐν γήρᾳ βαθυτάτῳ, τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ, καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ υἱὸν τὸν μέγαν, Ἰσαὰκ σὺ ὁ διανοίξας τὴν στειρεύουσαν νηδὺν τῆς Ἄννης, Παντοδύναμε, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου, καὶ νῦν ἐπιδὼν ἐπ' ἐμέ, δέξαι μου τὰς δεήσεις, καὶ πλήρωσόν μου τὰς αἰτήσεις, ἐβόα ἐν κλαυθμῷ ἡ σώφρων Ἄννα καὶ στεῖρα, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ εὐεργέτης. Ὅθεν ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Οὐχ ὥσπερ Εὔα καὶ σὺ τίκτεις ἐν λύπαις.

Χαρὰν γὰρ Ἄννα ἔνδον κοιλίας φέρεις.

Τῇ δ' ἐνάτῃ Μαρίην Θεομήτορα σύλλαβεν Ἄννα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφήτιδος Ἄννης, τῆς μητρὸς Σαμουήλ τοῦ Προφήτου. Στίχοι.

Τὶ σοι ἐπαινέσειεν, Ἄννα, τις πλέον;

Τὸ καρτερόφρον ἢ τὸ τῆς εὐτεκνίας;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἀντίπα κειμένου.

Στίχοι.

Ἐξήγαγες γῆς τὸν στέφανον καὶ βίου·

Στέφει δὲ δόξης ἐστεφάνωσας Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σωσιθέου, Ναρσοῦ καὶ Ἰσαάκ, διὰ ξίφους τελειωθέντων. Στίχοι.

Σωσίθεον σωθεῖσιν ἐγγράφει λόγος,

Ὑπὲρ Θεοῦ σῴζοντος ἐκτετμημένον.

Πέρσης κάραν σοι, Χριστέ, Ναρσῆς προσφέρει,

Κρεῖττόν γε δῶρον σμυρνοχρυσολιβάνου.

Πάθους τὸ λεῖπον Ἰσαὰκ Σάρρας τέκνου,

Σφαγεὶς ἀνεπλήρωσεν Ἰσαὰκ νέος.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἦχος ⸗ Πα

Ὠδὴ α΄

Χρι στο ος γεν να ται δο ξα σα τε

Χρι στος εξ ου ρα νω ων α παν τη σα τε

Χρι στο ος ε πι γης υ ψω θη τε α σα

τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η η

και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε

λα οι ο τι δε ε δο ο ξα α σται

Ὠδὴ γ΄

Ὁ προ των αι ω νων εκ Πα τρος

γεν νη θεν τι αρ ρε ευ στως Υι ω και επ ε

σχα των εκ Παρ θε νου σαρ κω θεν τι α σπο

ρως Χρι στω ω τω Θε ω βο η σω μεν ο

Ὁ α΄ χορός

α νυ ψω σας το κε ρας η μων Α

γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Ὠδὴ δ΄

Ρα βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν

θος εξ αυ της Χρι στε εκ της Παρ θε νου α

νε βλα στη σας εξ ο ο ρους ο αι νε τος

κα τα σκι ι ου δα σε ος ηλ θες σαρ κω θεις

εξ α πει ραν δρου ο α α υ λος και Θε

ος δο ξα τη δυ να μει σου ου Κυ υ ρι ι

ε

Ὠδὴ ε΄

Θε ο ος ω ω ω ων ει ρη η η η

νης Πα τηρ οι κτιρ μων της με γα λης Βου

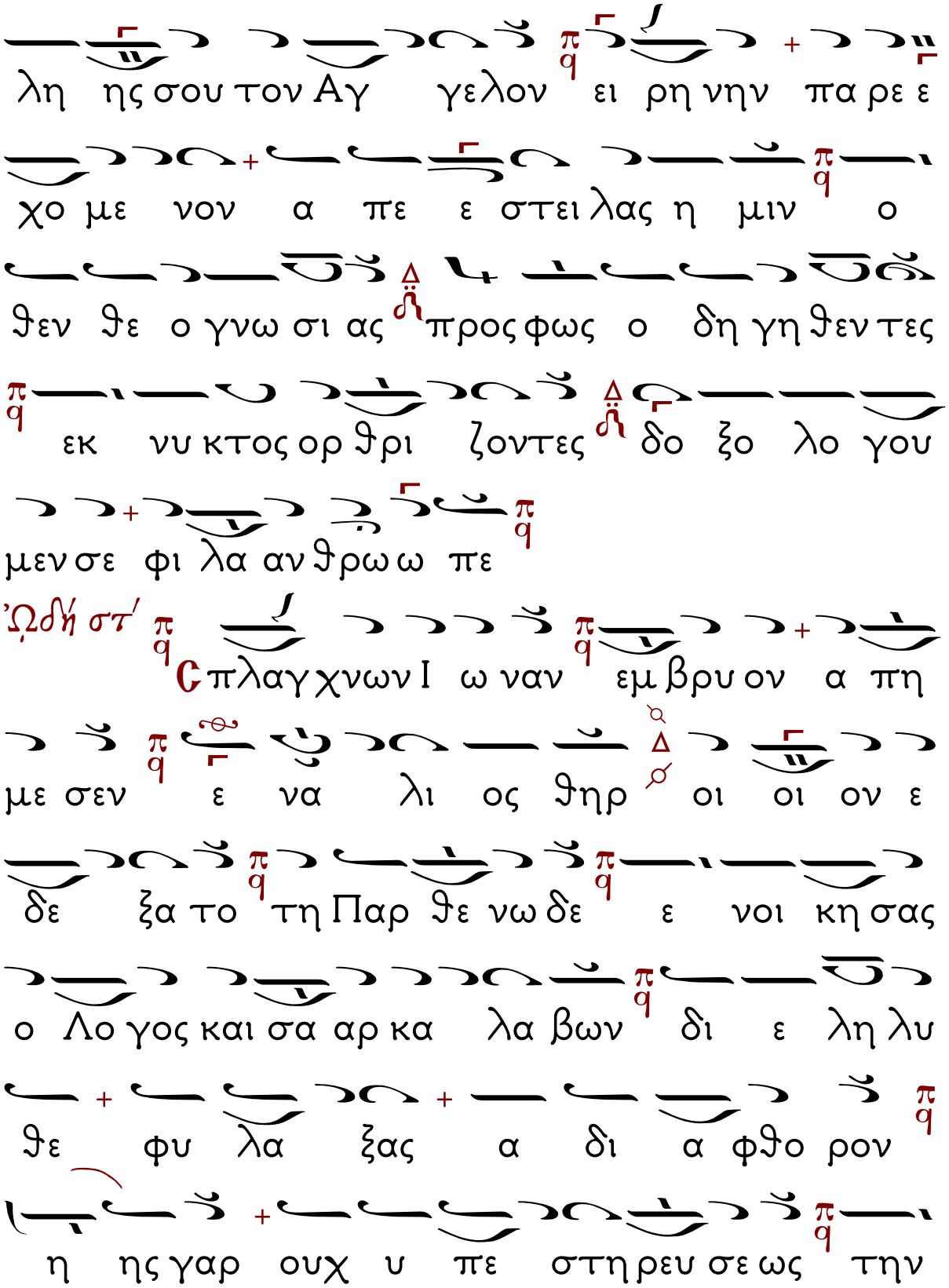
λη ης σου τον Αγ γελον ει ρη νην πα ρε ε
χο με νον α πε ε στει λας η μιν ο
θεν θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη θεν τες
εκ νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γου
μεν σε φι λα αν θρω ω πε
Ὠδὴ στ'
Cπλαγχνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη
με σεν ε να λι ος θηρ οι οι ον ε
δε ξα το τη Παρ θε νω δε ε νοι κη σας
ο Λο γος και σα αρ κα λα βων δι ε λη λυ
θε φυ λα ξας α δι α φθο ρον
η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως την

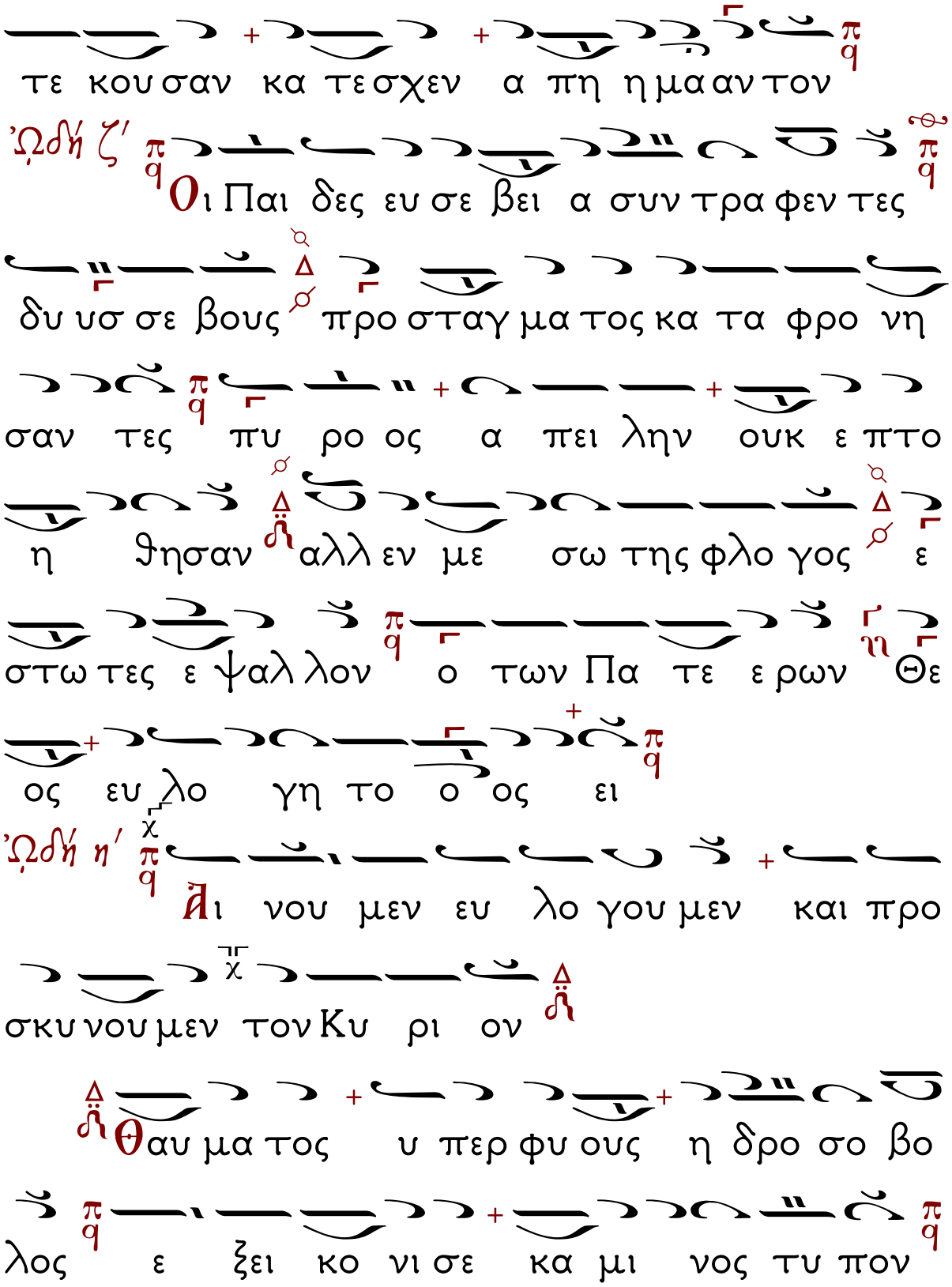
τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον
Ὠδὴ ζ΄
Οι Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες
δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη
σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο
η θησαν αλλ εν με σω της φλο γος ε
στω τες ε ψαλ λον ο των Πα τε ε ρων Θε
ος ευ λο γη το ο ος ει
Ὠδὴ η΄
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον
Θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο
λος ε ξει κο νι σε κα μι νος τυ πον

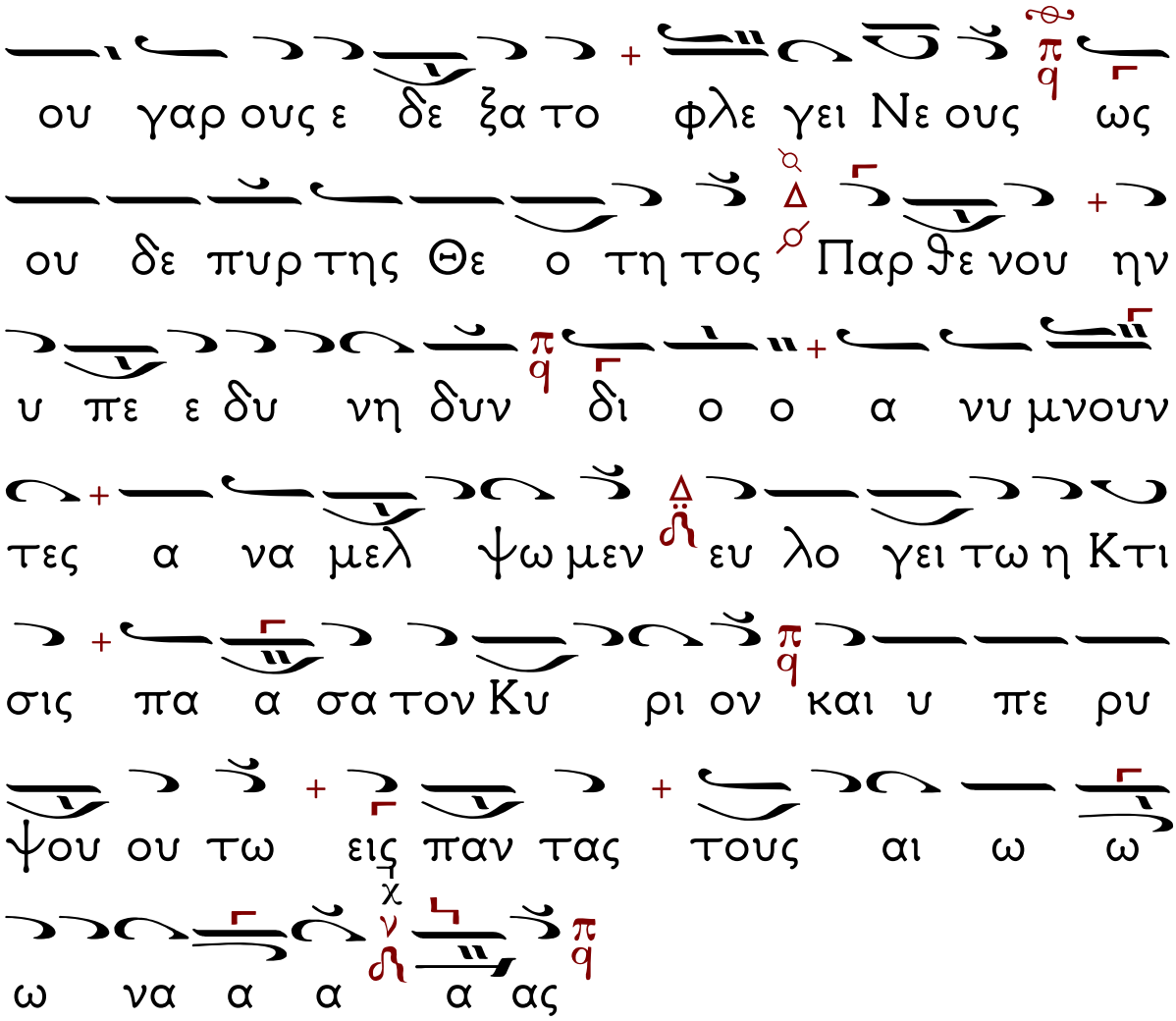
ου γαρ ους ε δε ξα το φλε γει Νε ους ως
ου δε πυρ της Θε ο τη τος Παρ θε νου ην
υ πε ε δυ νη δυν δι ο ο α νυ μνουν
τες α να μελ ψω μεν ευ λο γει τω η Κτι
σις πα α σα τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ
ψου ου τω εις παν τας τους αι ω ω
ω να α α α ας

Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος ⸗ Πα

Στίχος α΄

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου

Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον Σε με γα λυ νο μεν

Στίχος β΄

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

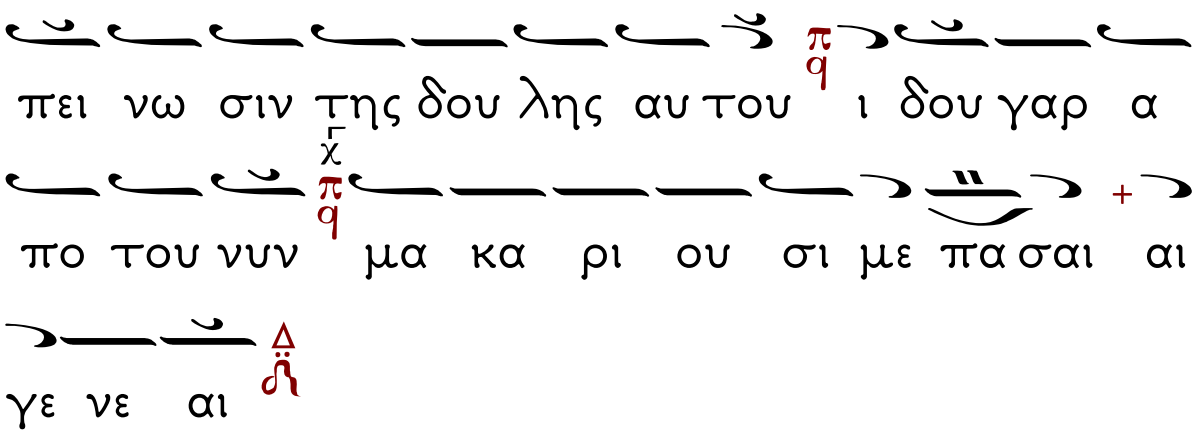
πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α
πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι
γε νε αι

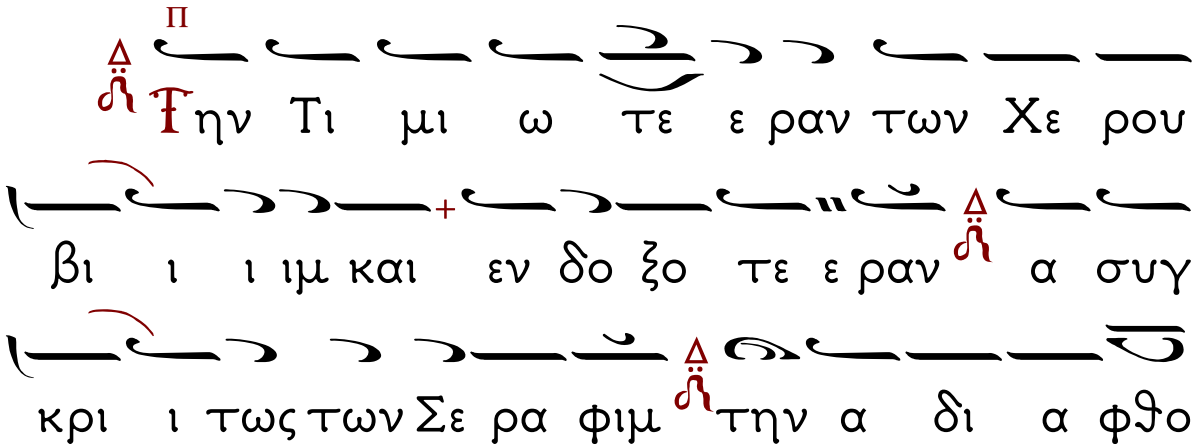
Ρ ην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον Σε με γα λυ νο μεν

Στίχος γ'

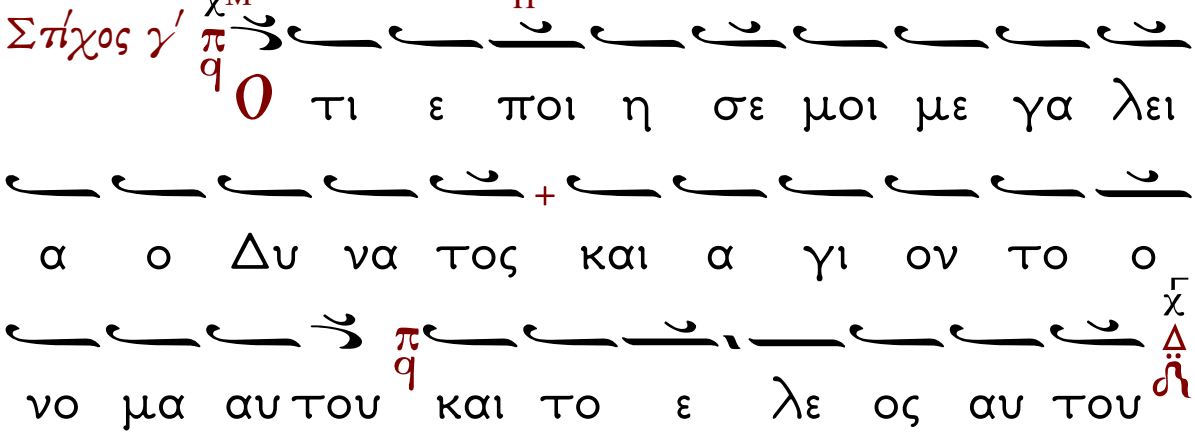
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

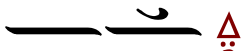

αυ τον

Ϯην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

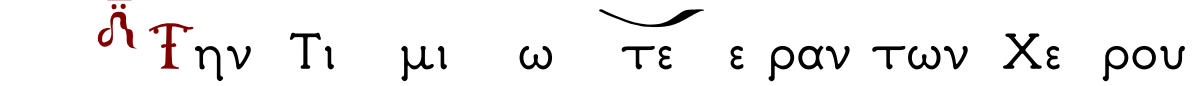

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

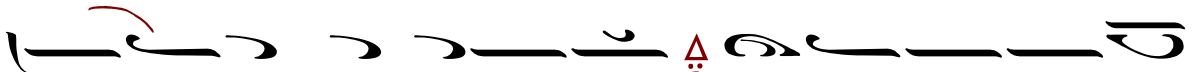

το κον Σε με γα λυ νο μεν

Σπίχος δ'

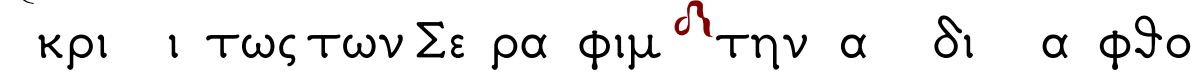

Ϭ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Ϯην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

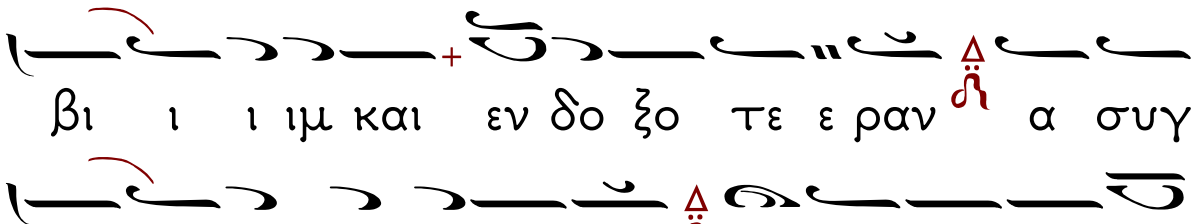
βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον Σε με γα λυ νο μεν

Σπίχος ε΄

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους

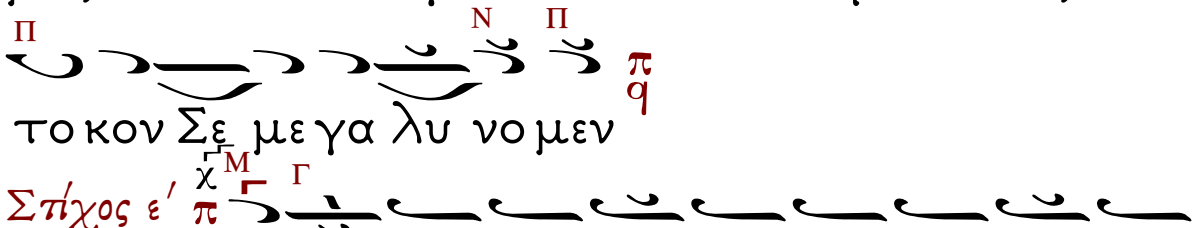
Τη ν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ νο

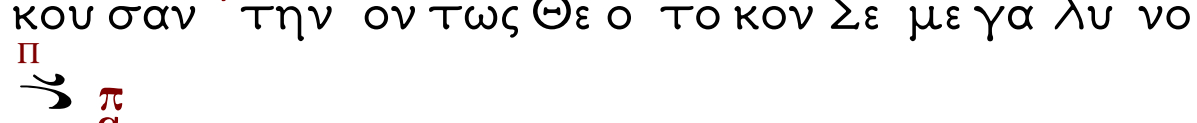

μεν

Σπίχος στ'

Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

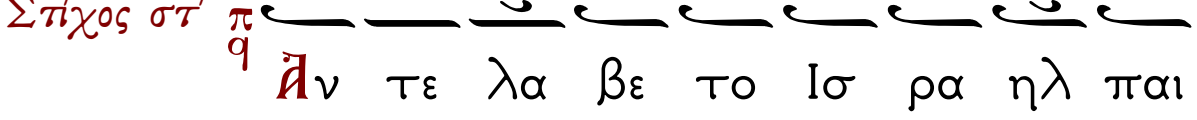

δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους κα

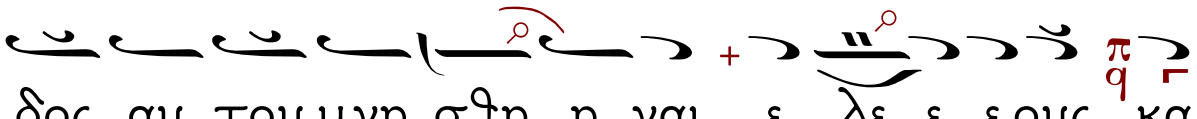

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η

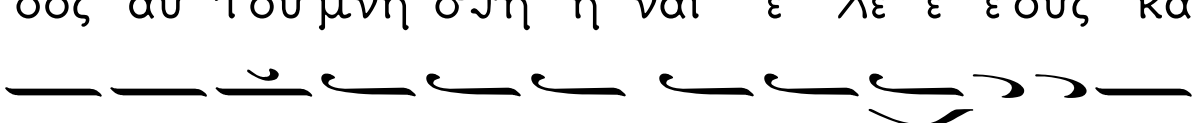

μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

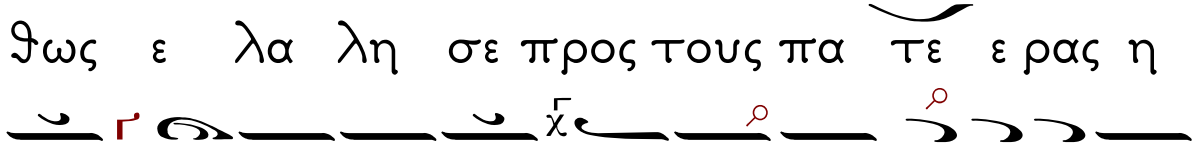

ε ως αι ω νος

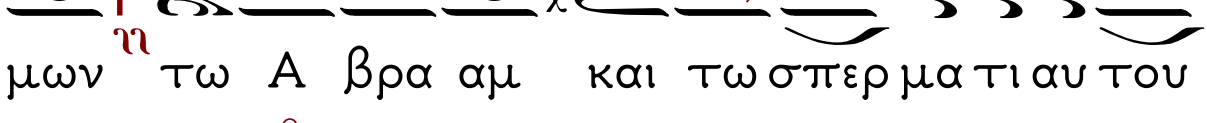

Ἣν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

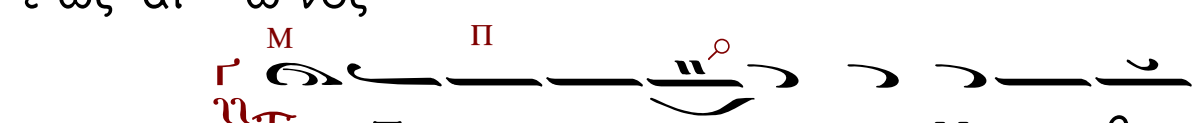

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον Σε με γα

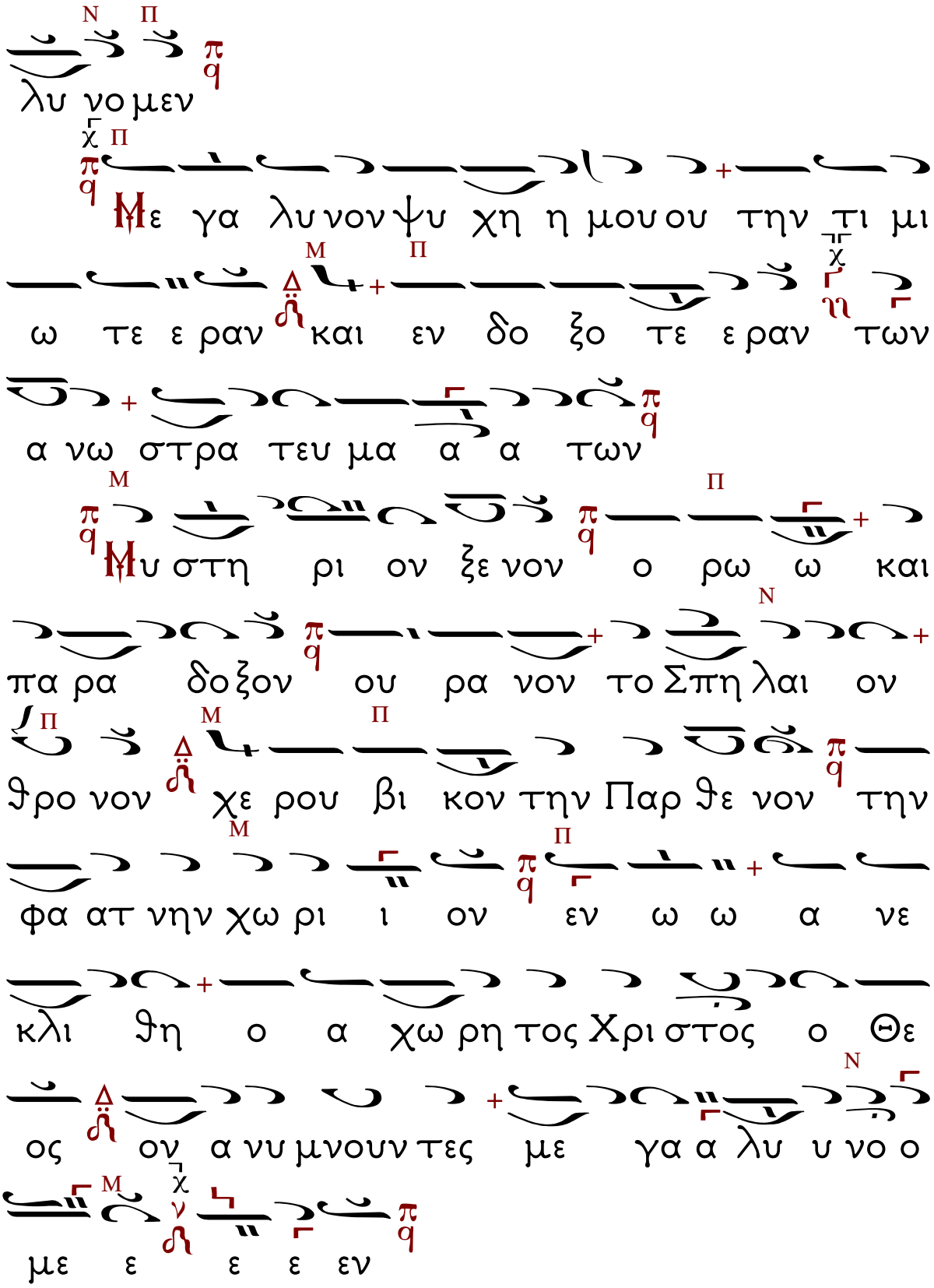
λυ νο μεν
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ε ραν των
α νω στρα τευ μα α α των
Μυ στη ρι ον ξε νον ο ρω ω και
πα ρα δο ξον ου ρα νον το Σπη λαι ον
θρο νον χε ρου βι κον την Παρ θε νον την
φα ατ νην χω ρι ι ον εν ω ω α νε
κλι θη ο α χω ρη τος Χρι στος ο Θε
ος ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ νο ο
με ε ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον.
Ἦχος β΄.
Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἰωακεὶμ ὁ δίκαιος σὺν τῇ Ἄννῃ, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος ἐκφυγόντες, σήμερον σκιρτῶντες συναγάλλονται· ἐνθέως γὰρ συνέλαβον, τὴν ἀπειράνδρως τεκοῦσαν, τὸν προαιώνιον Λόγον.

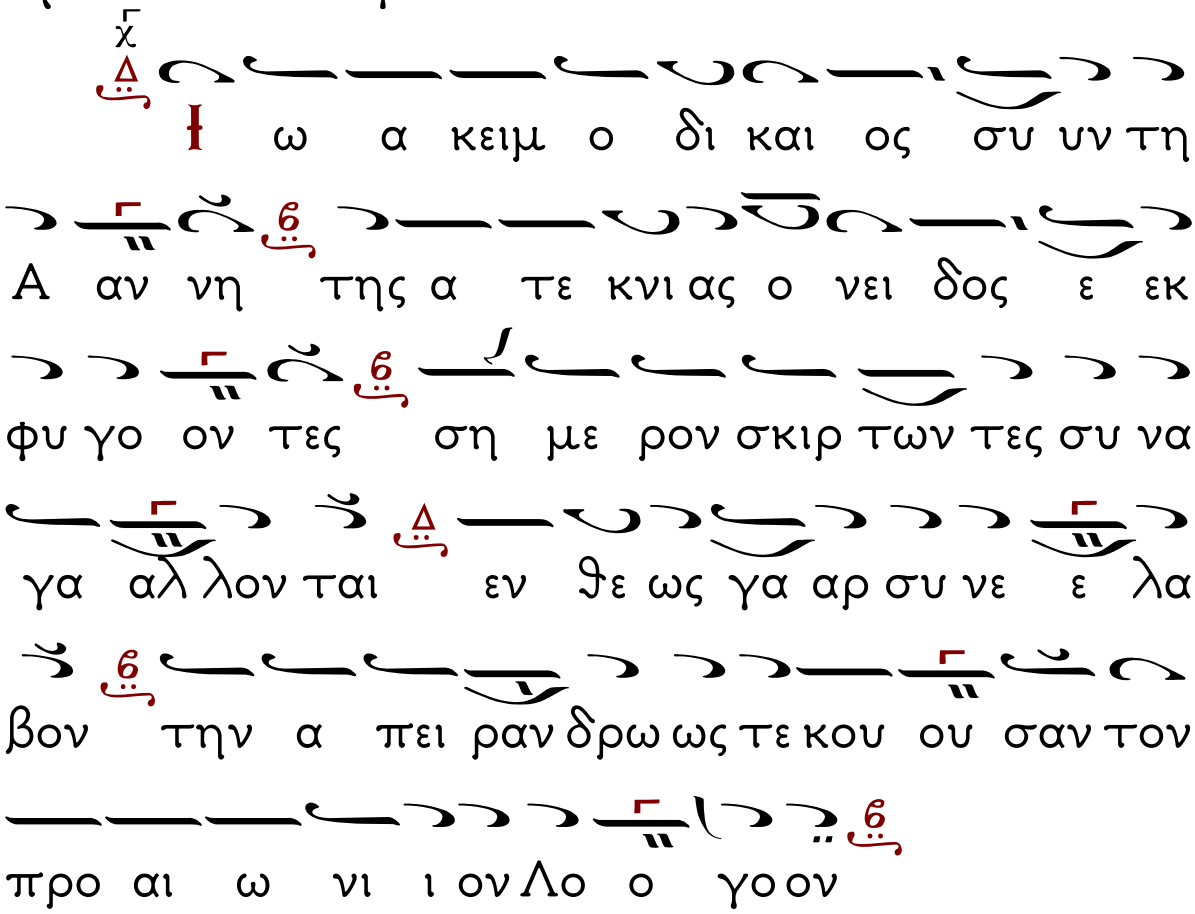

Ἕτερον ἐξαποστειλάριον.
Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.
Ἦχος γ΄.

Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ, τοῦ τῆς σώφρονος Ἄννης, ὁ Κύριος ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ παρέσχετο ταύτῃ, τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὴν τὸ φῶς ἐκλάμψασαν, τοῖς πέρασιν ἀπορρήτως· ἣν ὁ θεῖος καὶ κλεινός, καθορῶν Ἰωακείμ, ἠγάσθη καὶ ἐγενήθει.

Ἦχος Γα

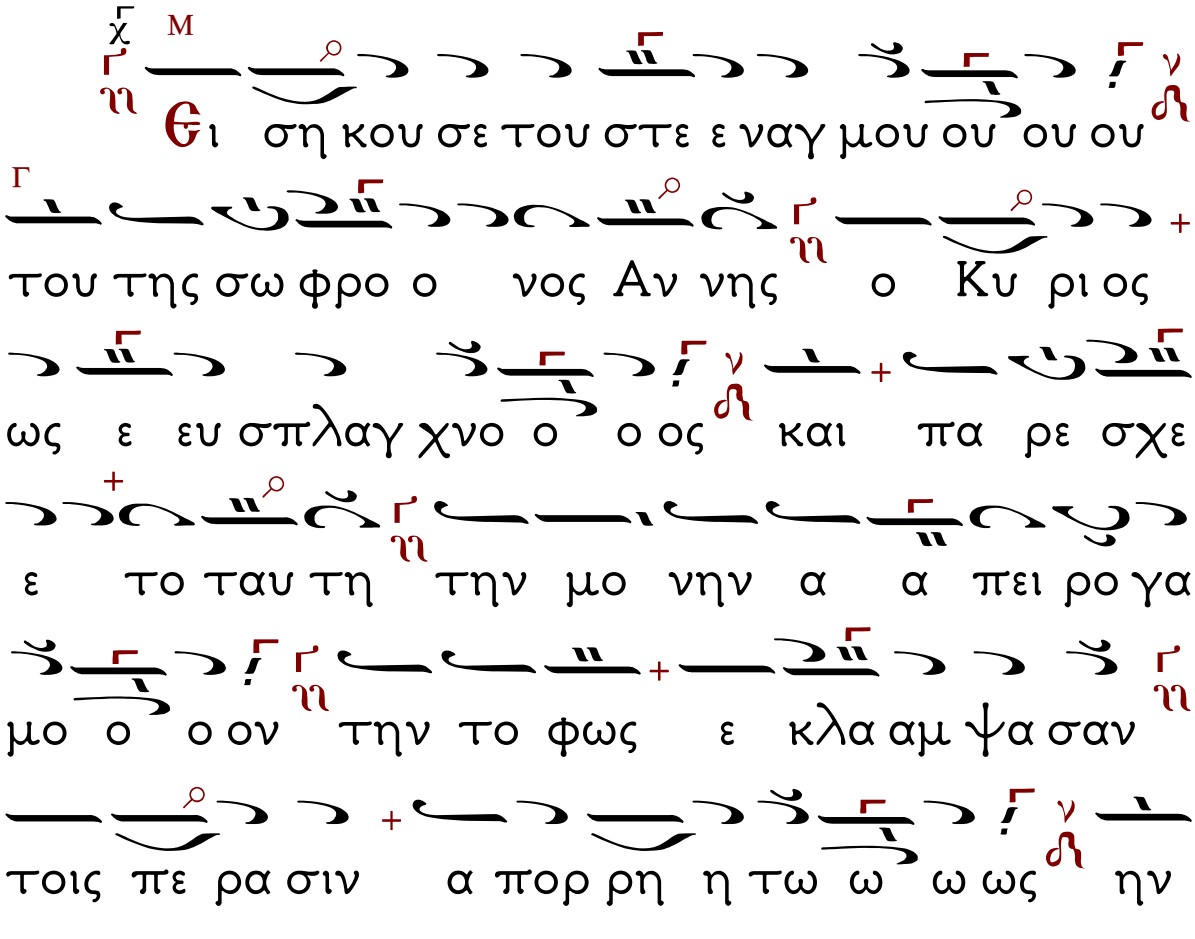

ο ϑει ει ος και αι κλει νος κα ϑο ρων Ι ω

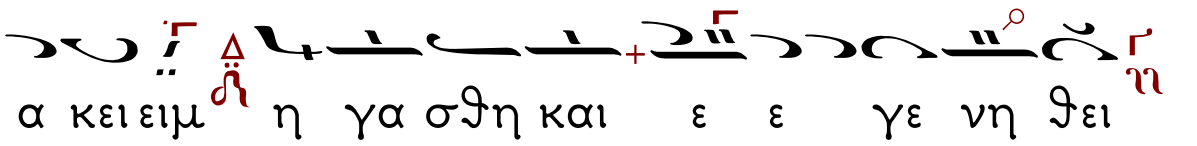

α κει ειμ η γα σϑη και ε ε γε νη ϑει

Εἰς τούς αἴνους.

Ἦχος δ΄ Πα

Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε

σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι

ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω

ων ου ρα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε

ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι

ι ι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ υ μνος τω

ω ω ω Θε ε ε ε ω ω

Ἄι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι

Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι

νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

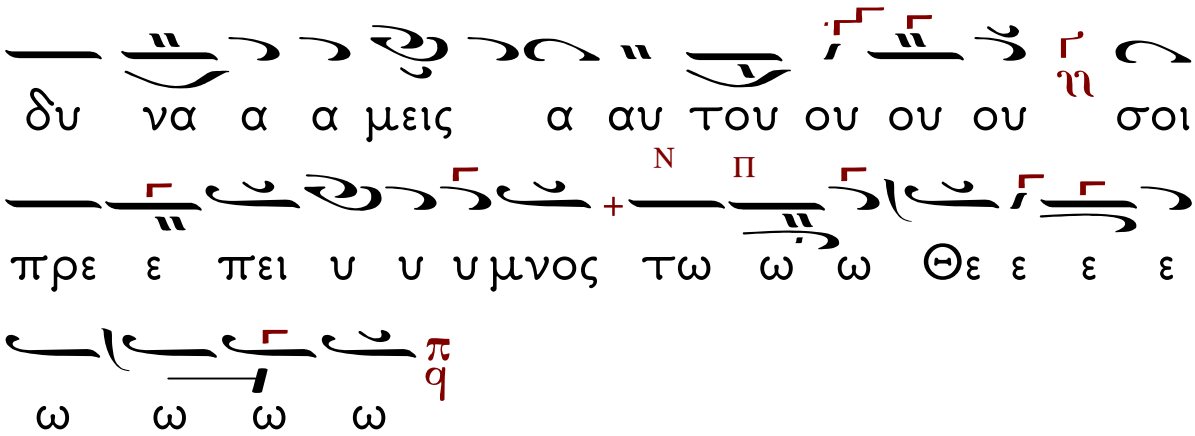

Σπιχηρά προσόμοια.
Ἦχος α΄.
Πανεύφημοι μάρτυρες.

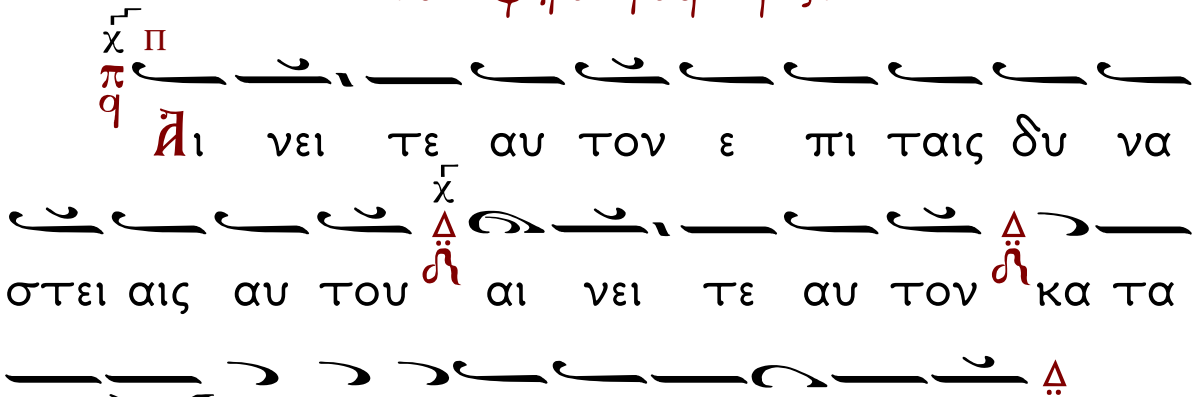

Προσευχῆς πανάγιος ναός, Κόρη, ἐχρημάτισας καί ἐδωρήθης θεόσδοτον, Κόρη πανάμωμε, δῶρον τοῖς δικαίοις· διό καί ἠξίωσαι πανάγιον καρπόν τόν Θεόν ἡμῶν ἁγίως δέξασθαι καί τεκεῖν ἡμῶν εἰς λύτρωσιν τήν σήν ὅθεν τιμῶμεν νῦν σύλληψιν.

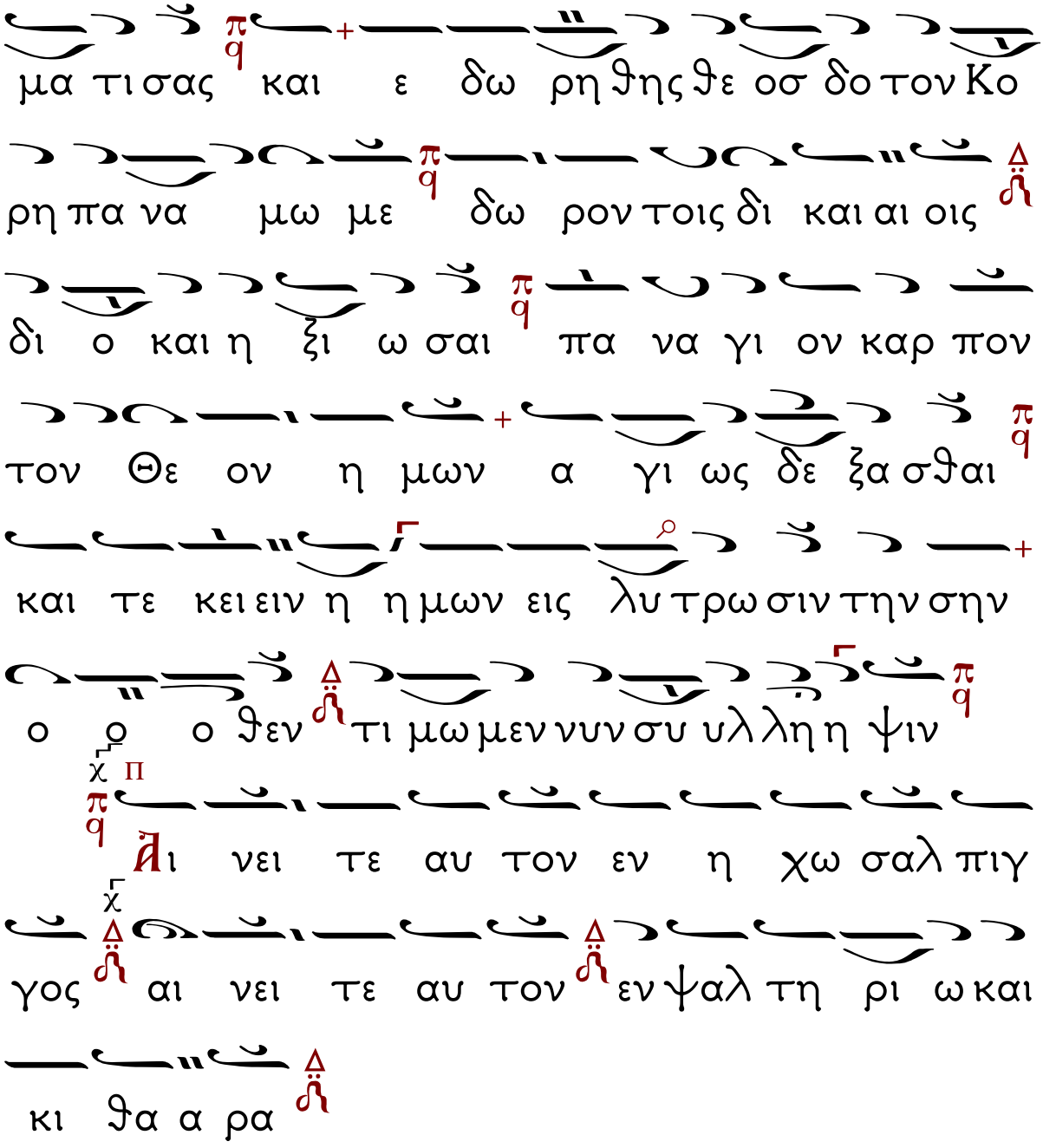

Προσευχῆς πανάγιος ναός, Κόρη, ἐχρημάτισας καί ἐδωρήθης θεόσδοτον, Κόρη πανάμωμε, δῶρον τοῖς δικαίοις· διό καί ἠξίωσαι πανάγιον καρπόν τόν Θεόν ἡμῶν ἁγίως

δέξασθαι καί τεκεῖν ἡμῶν εἰς λύτρωσιν τήν σήν τιμῶμεν νῦν σύλληψιν.

Ὁ ἄναρχος Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ πλάσας τόν ἄνθρωπον, ὑπέρ ἀνθρώπων βουλόμενος ὀφθῆναι ἄνθρωπος, ἐξ ἀνθρώπων θείως πλαστουργεῖ σε, πάναγνε, καί ὕστερον ἐκ σοῦ σεσωμάτωταί· διό τιμῶμέν σου τήν ἐκ στείρας, Κόρη, σύλληψιν, ὡς τοῦ γένους τῶν βροτῶν ἀνάπλασιν.

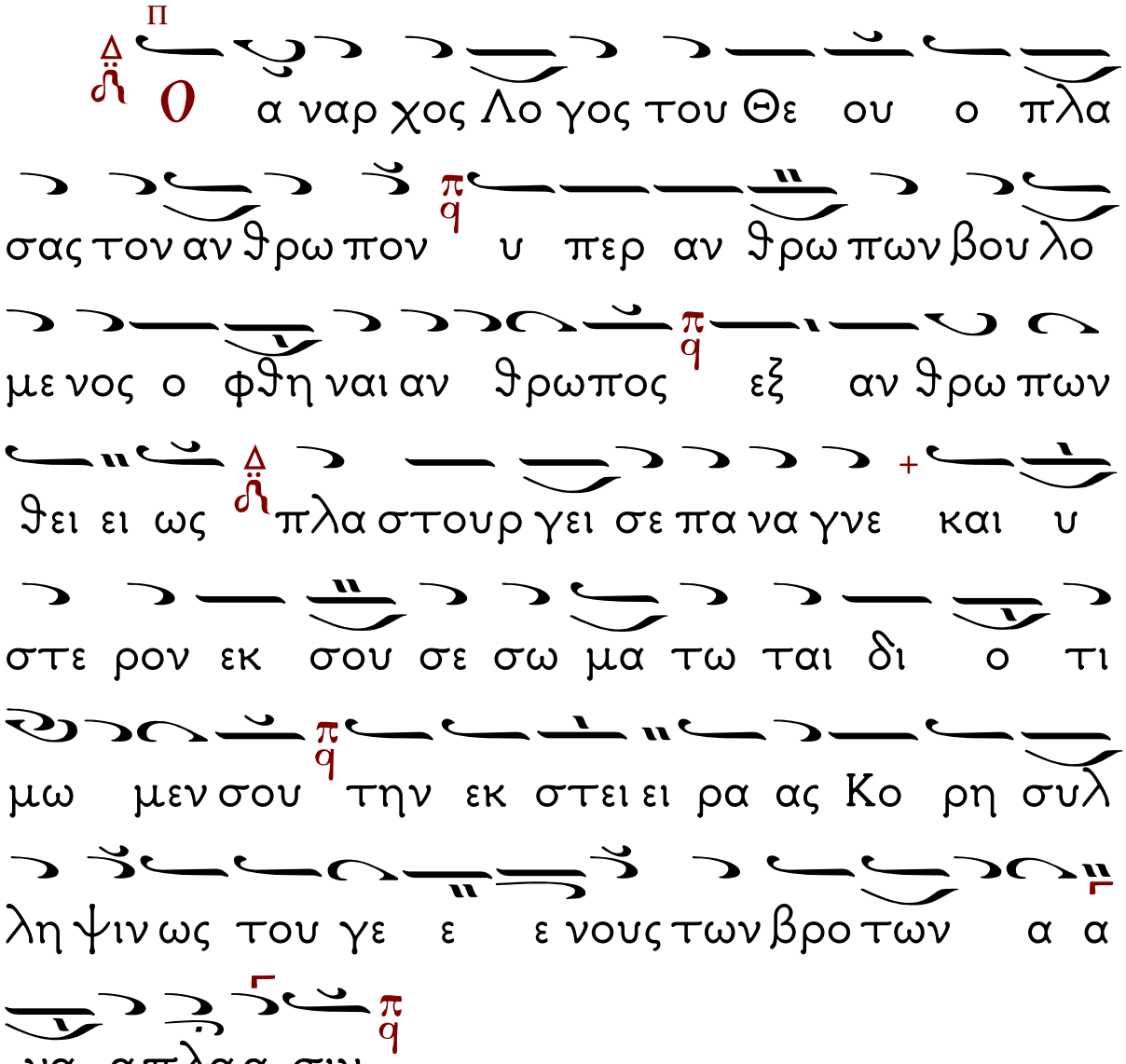

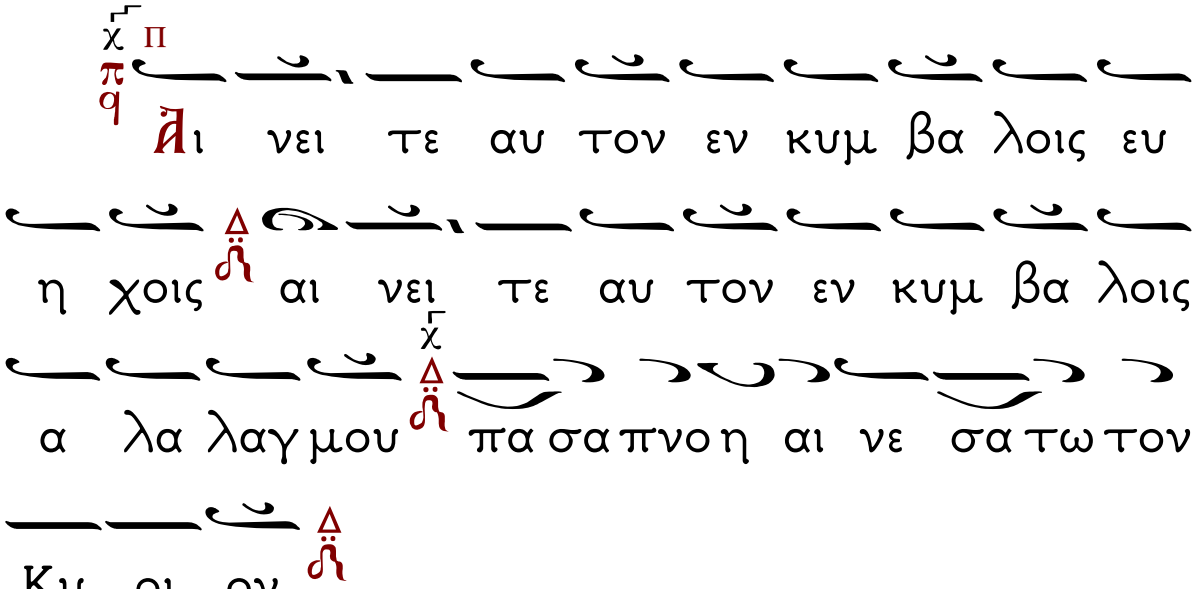

Ἡ γῆ δεξαμένη ἐκ Θεοῦ τοῦ βλαστάνειν χάρισμα, τόκον τόν σόν προϋπέγραφε καί τά θαυμάσια τά ἐν νόμῳ πάντα, καί σοῦ δέ ἡ σύλληψις ἐν στείρᾳ γεγονυῖα, πανύμνητε, ἣν νῦν γεραίρομεν καί βοῶμεν ὁλοψύχως σοι· Χαῖρε, κόσμου χαρά καί σωτήριον.

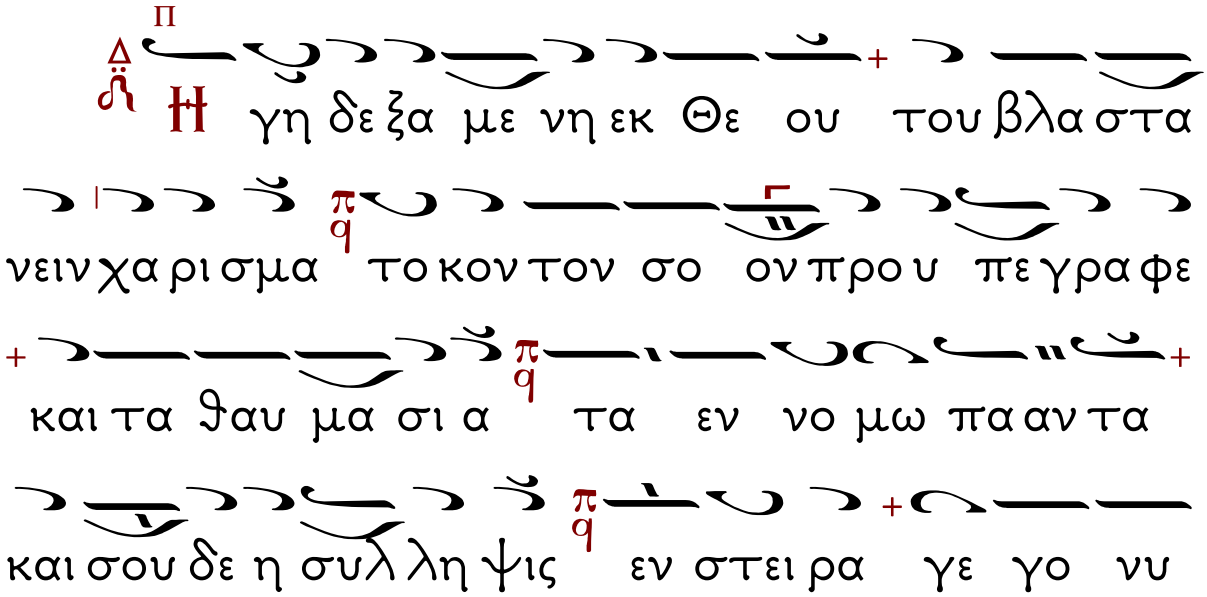

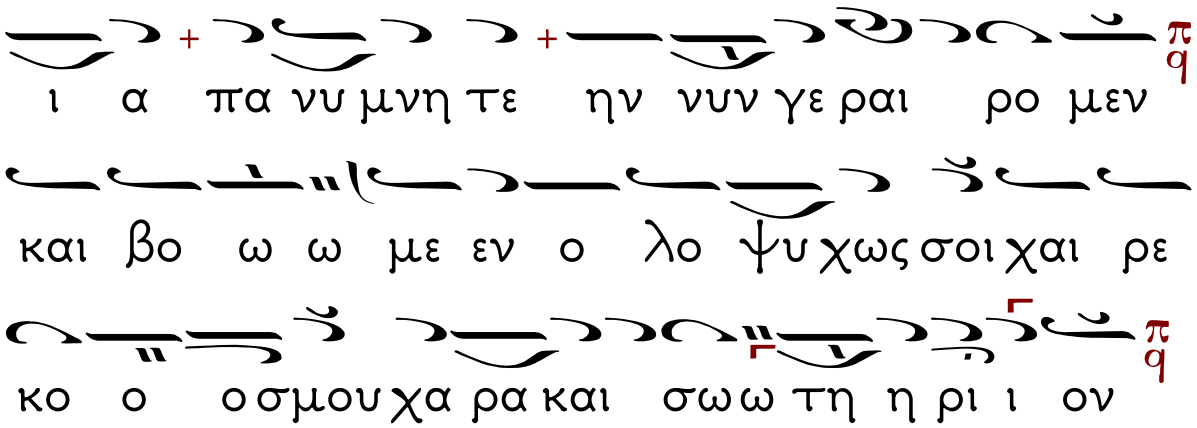
ι α πα νυ μνη τε ην νυν γε ραι ρο μεν
και βο ω ω με εν ο λο ψυ χως σοι χαι ρε
κο ο ο σμου χα ρα και σω ω τη η ρι ι ον

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̀ πλ̀ Πα

Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω

και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω

νας των αι ω ω ω νων α α α μην

Ὦ ω μα κα ρι ι α δυ υ υ υ ας

υ μει εις παν τω ων γεν νη το ο ρων υ υ

πε ρη η ηρ θη η η η τε ο τι την της

κτι σε ε ω ως πα α σης υ πε ρε ε χου

ου σαν ε ε βλα στη η η η σα α α α τε

ο ον τως μα κα ρι ι ος ει Ι ω ω α α

κειμ χ q τοι α αυ τηςπαι αι δος χρη η μα τι

ι ι ι σα ας Πα α α τηρ π q μα κα ρι ι

α η μη η τρα σου ου Α α α α αν να

ο τι την Μη τε ρα α της ζω ω ης χ q Δ η μω

ων ε βλα α στη η η σε π q μα κα ρι ι οι

οι μα στοι οι οις ε θη η η λα α α α

σας χ q την γα λα κτο τρο φη σα α σαν τον τρε φο

ο ον τα πα α α α σα αν πνο ο ο ην π q

ον δυ σω πειν υ μας παμ μα κα α ρι στοι οι

οι αι του ου ου ου με ε ε ε θα χ q ὁ β΄ χορός

ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα ας η μω

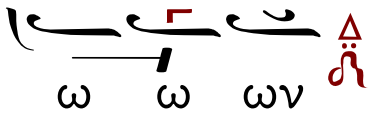
ω ω ων

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἦχον πλ. α΄. Ἐπιλογές.
Ἦχος λ̈ π̈ ϙ̈ Πα

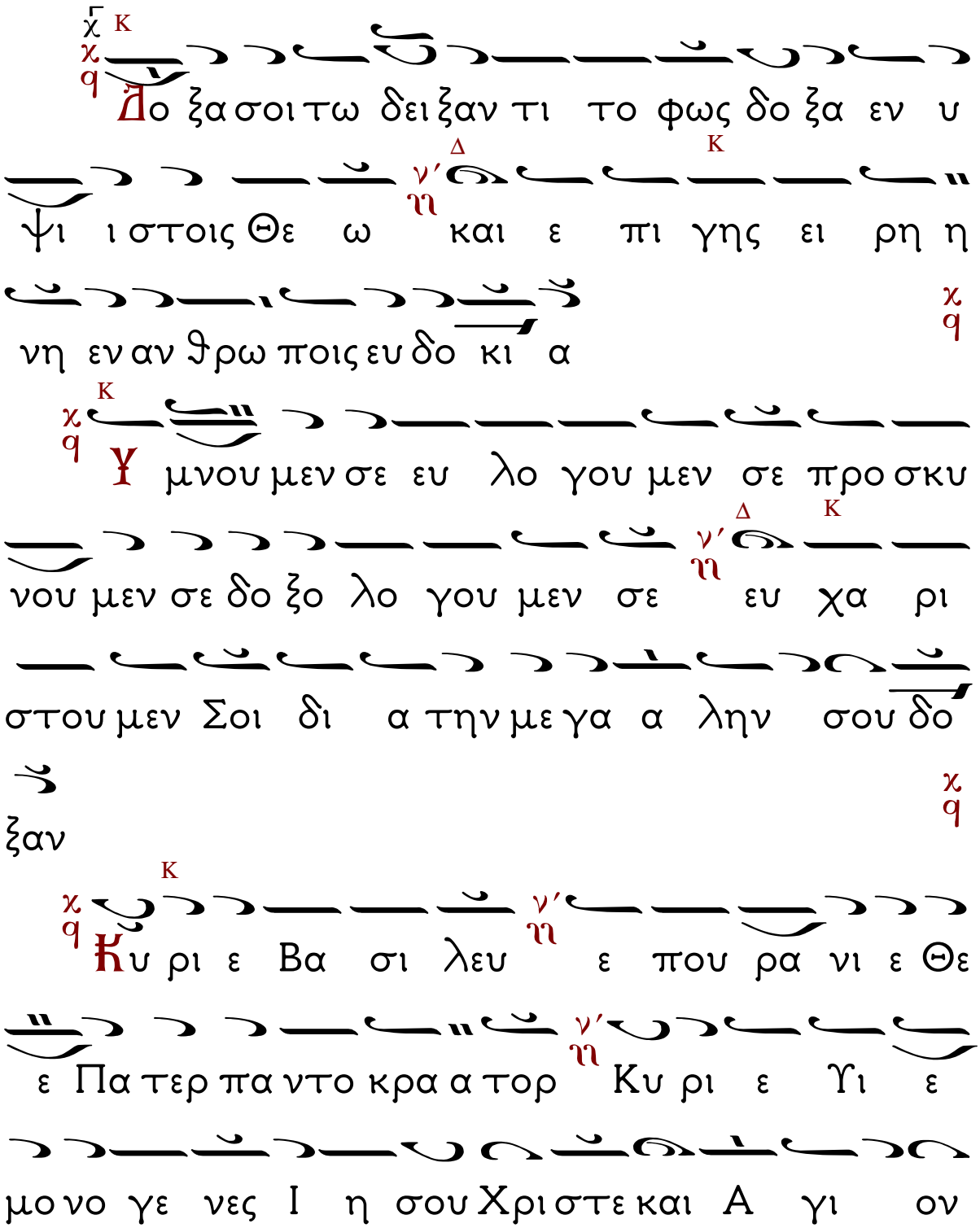

Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α

μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

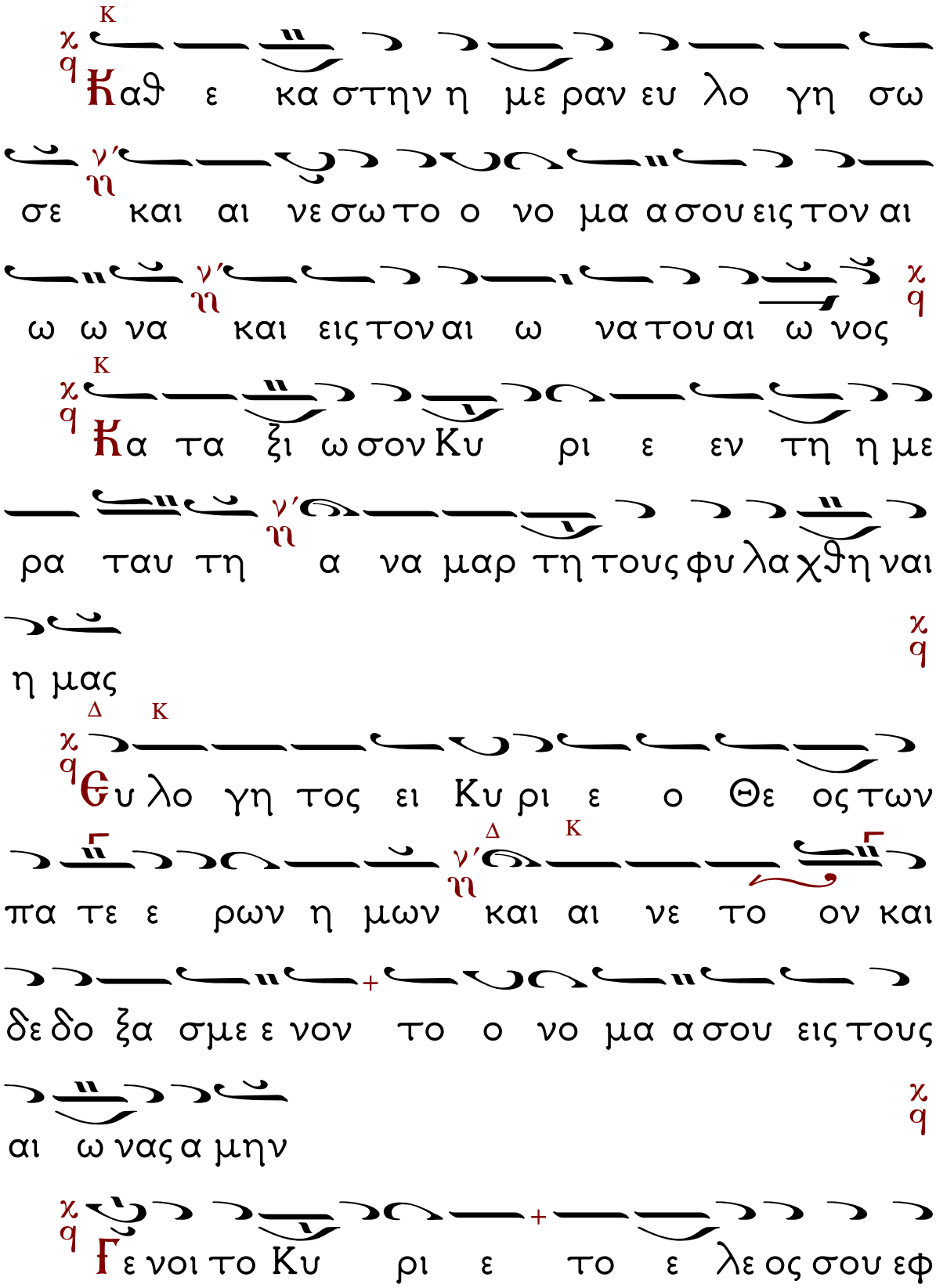
Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι
ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
πα τε ε ρων η μων και αι νε το ον και
δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους
αι ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε

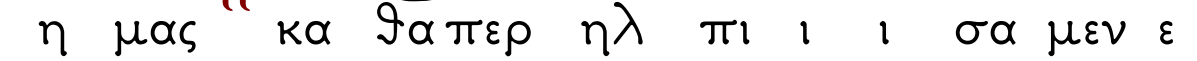

πι σε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

(τρίς)

ξον με τα δι και ω μα τα Σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον

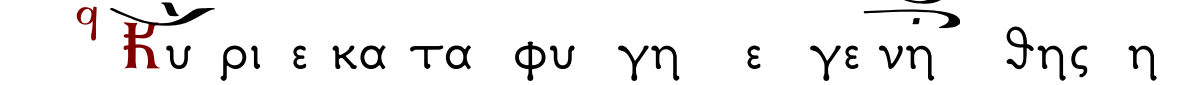

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

ει ο Θε ος μου

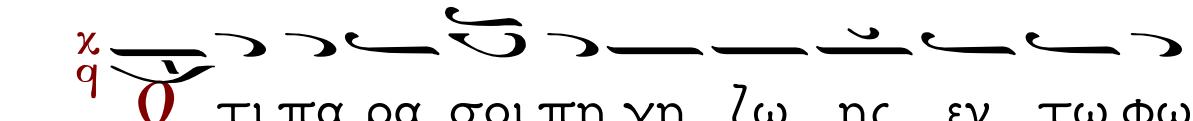
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

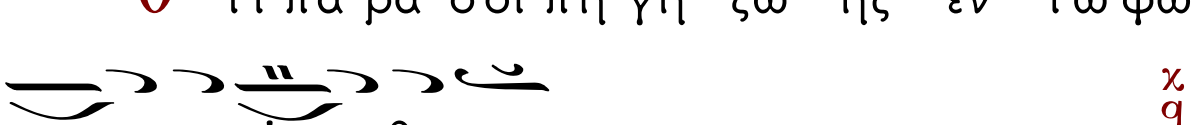
τι σου ο ψο με θα φως

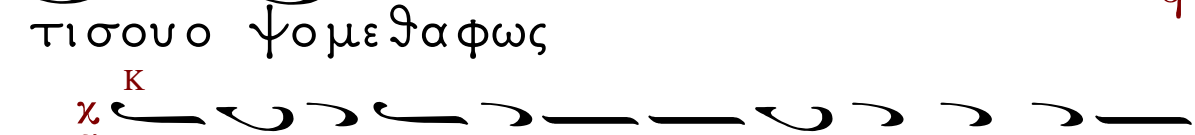
Κ
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

Κ
νω σκου σι Σε Ἅ γι ος ο Θε ος Α γι ος

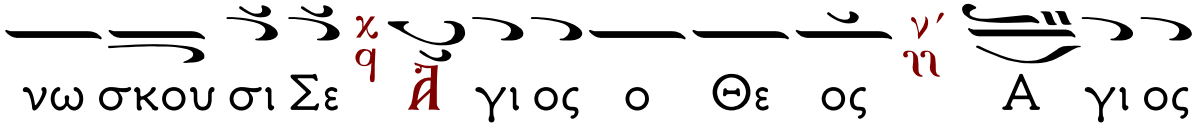
Ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε

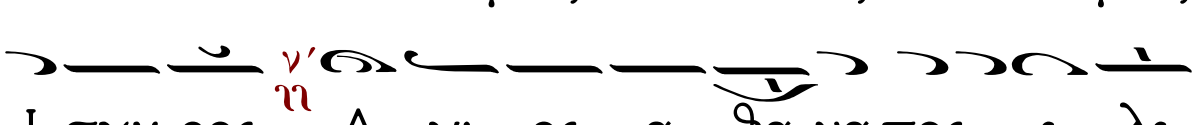
η σον η μας (τρίς)

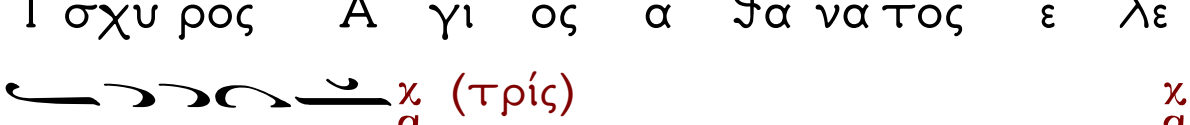
Κ
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

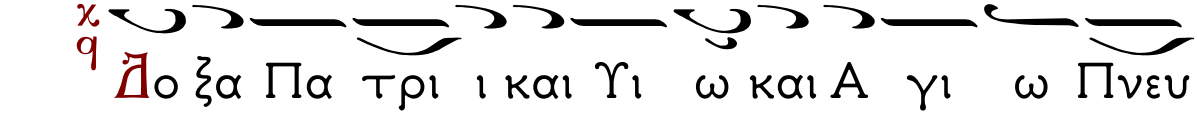
Κ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Κ
Ἅ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

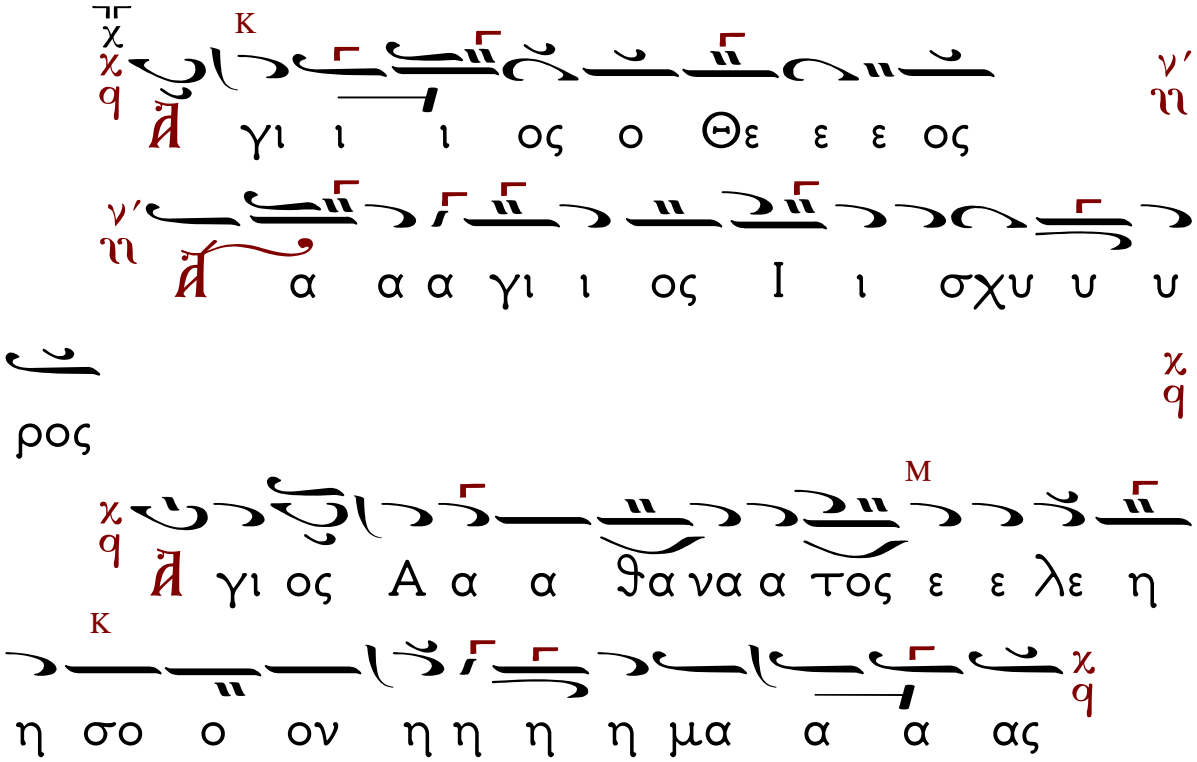
γι ι ι ος ο Θε ε ε ος
α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ
ρος
γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η
η σο ο ον η η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἦχος ⸗ Δι

Ση με ρον της α τε κνι ας δε σμα δι α λυ
ον ται του Ι ω α κειμ γαρ και της Αν νης
ει σα κου ων Θε ος παρ ελ πι δα τε κειν αυ
τους σα φως υ πι σχνει ται θε ο παι δα εξ
ης αυ τος ε τε χθη ο α πε ρι ι γρα πτος
βρο τος γε γο νως δι Αγ γε λου κε λευ σας
βο η σαι αυ τη χαι ρε Κε χα ρι τω με
ε ε νη ο Κυ ριος με τα σου ου ου

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

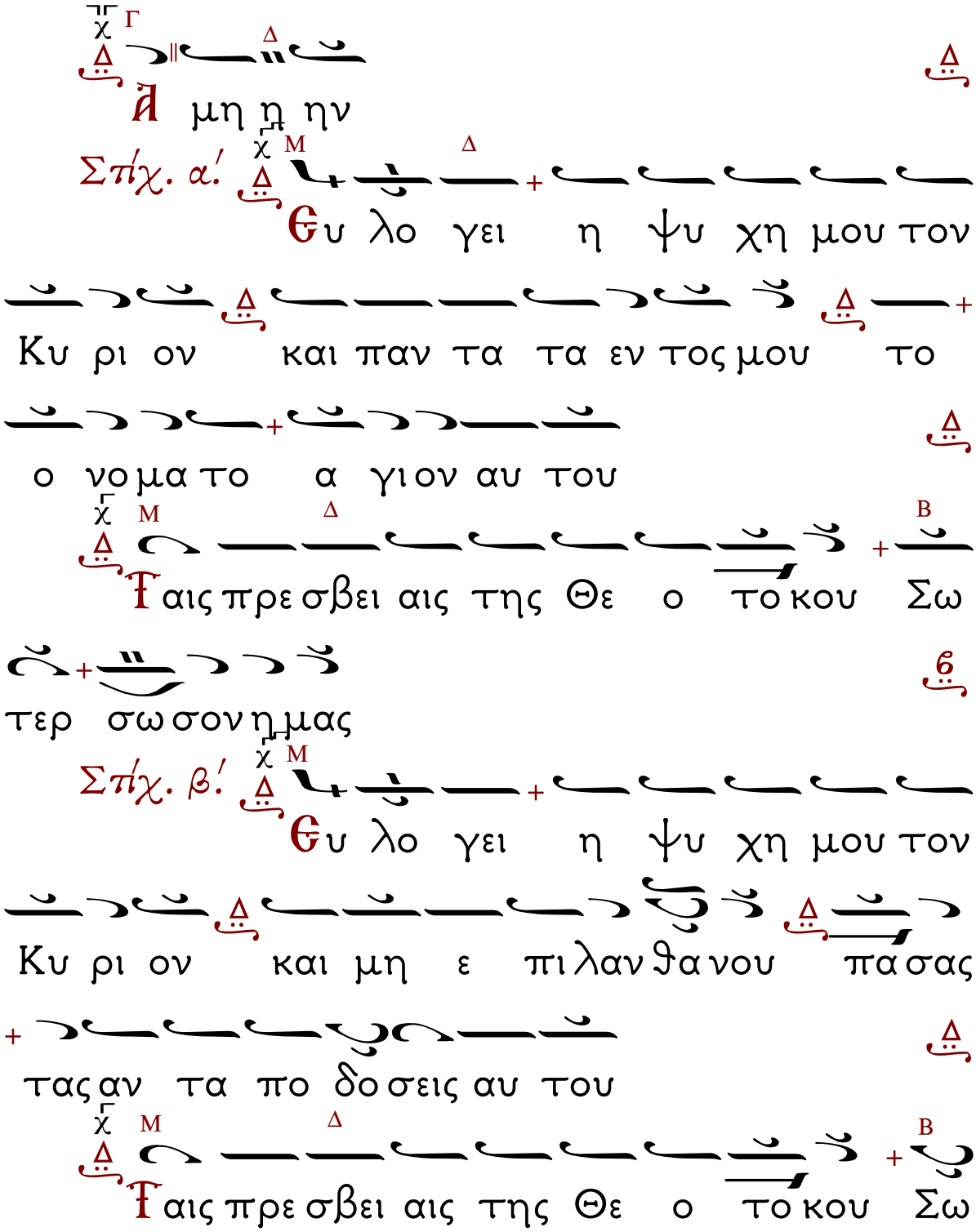

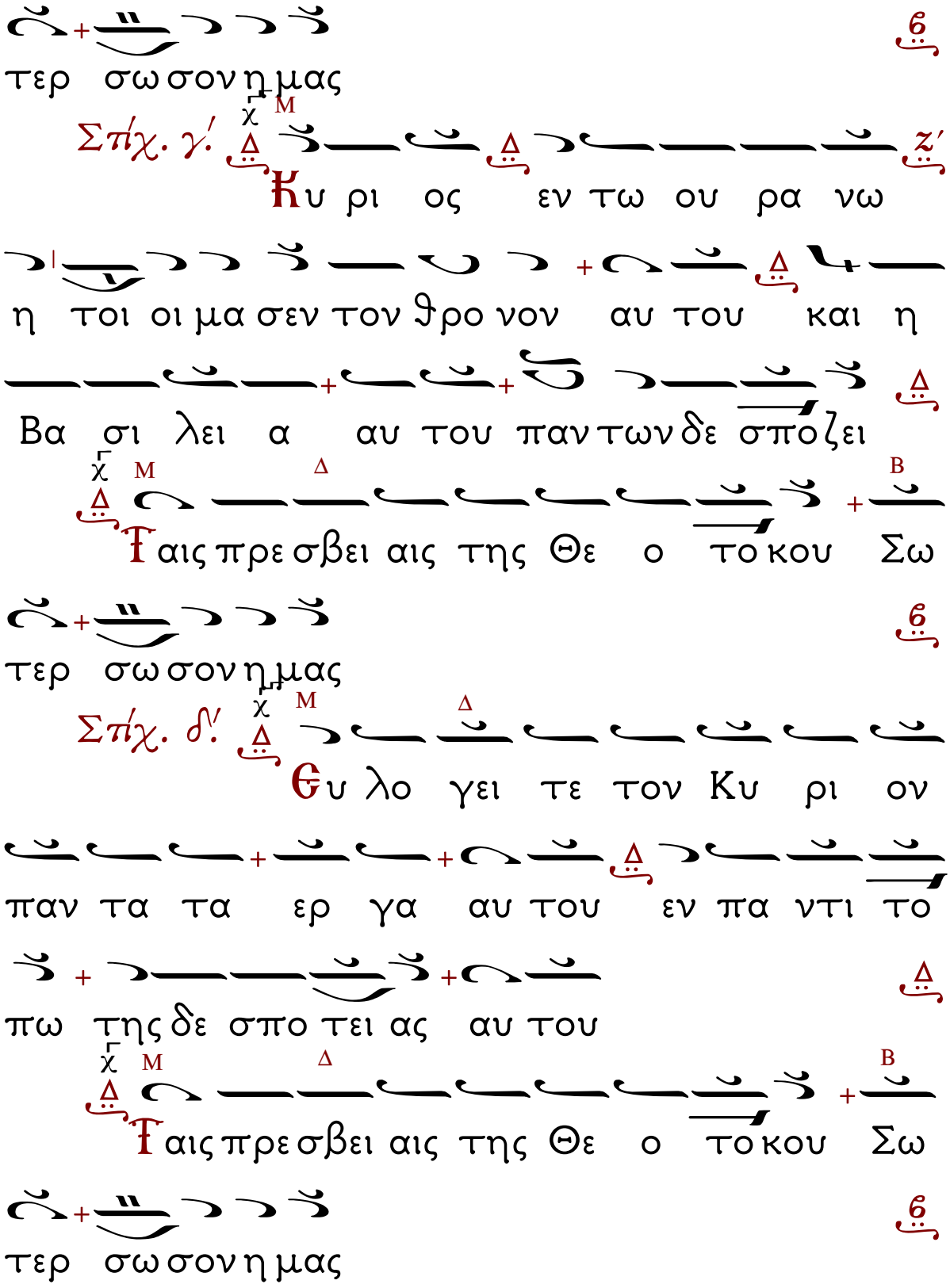
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. γ/.
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η
Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. δ/.
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον
παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το
πω της δε σπο τει ας αυ του
ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω
τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

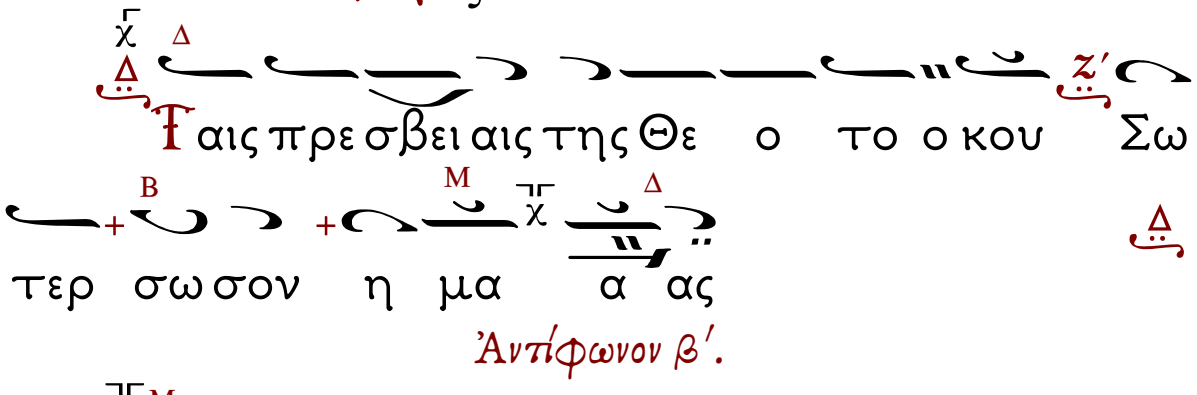

Ἀντίφωνον β'.

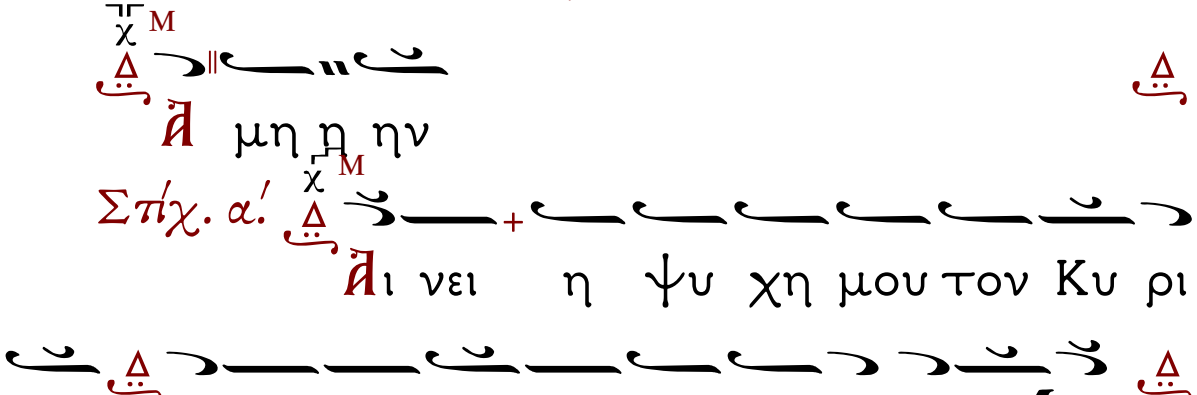

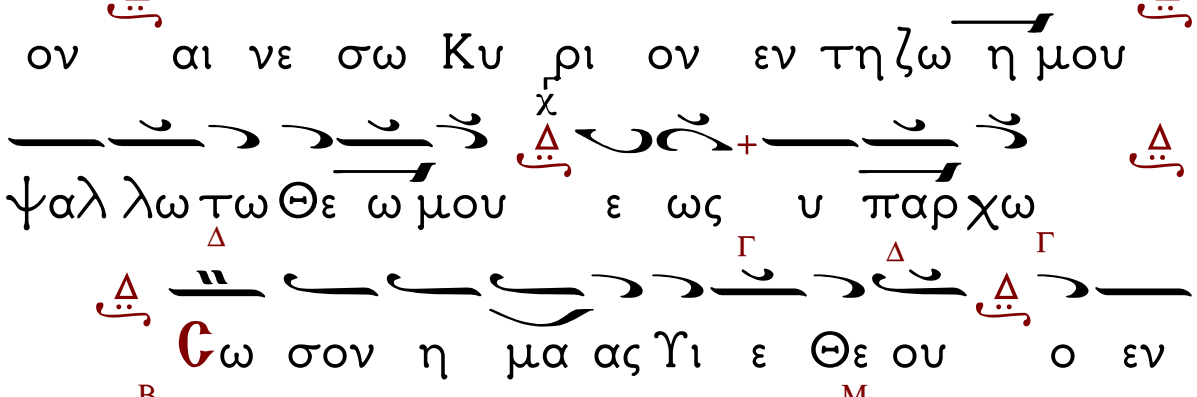

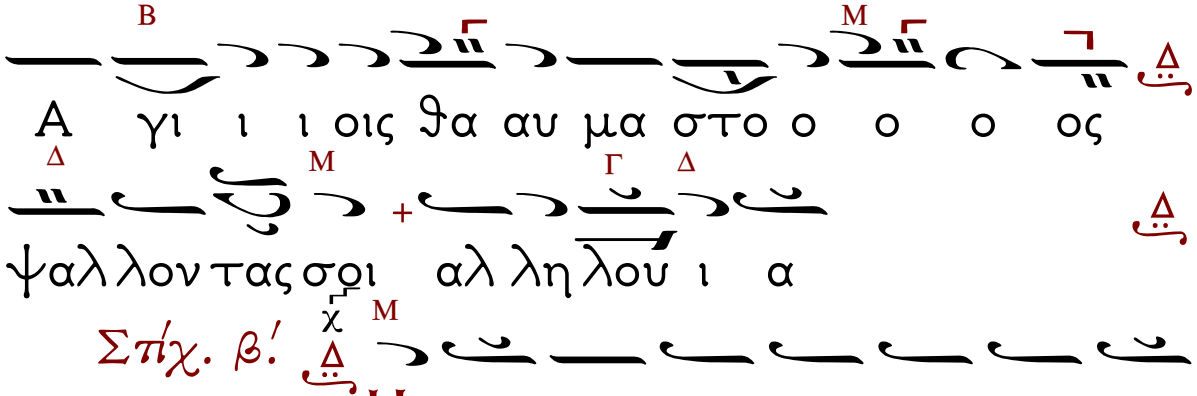

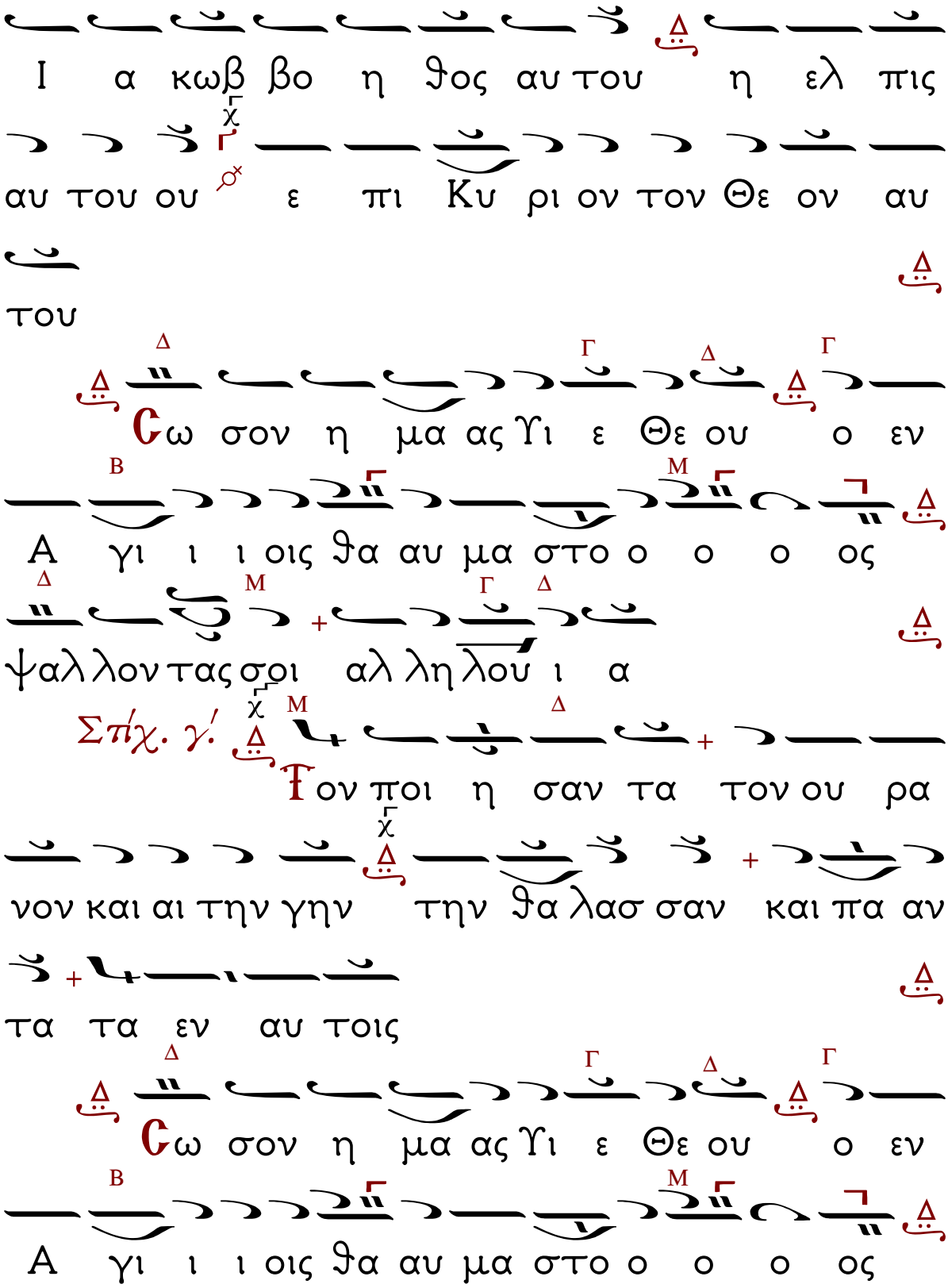
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Δ Γ Δ Γ
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Β Μ
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
Δ Μ Γ Δ
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Σπ/χ. γ/.
Μ Δ
Ποι η σαν τα τον ου ρα
Δ
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
Δ
τα τα εν αυ τοις
Δ Γ Δ Γ
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Β Μ
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

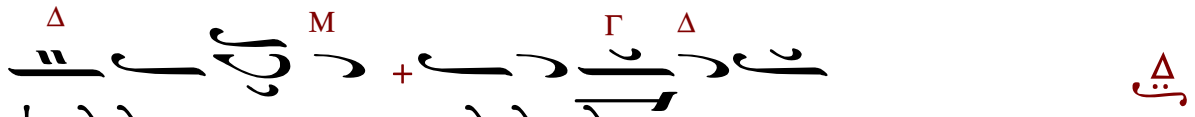
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπ/χ. δ΄.

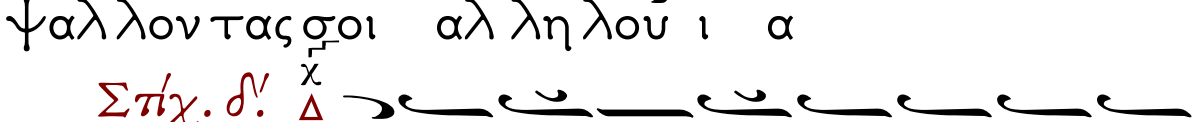
Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον

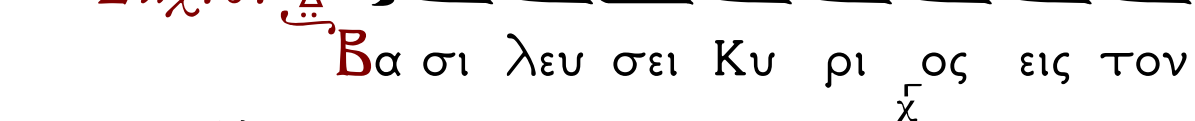
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

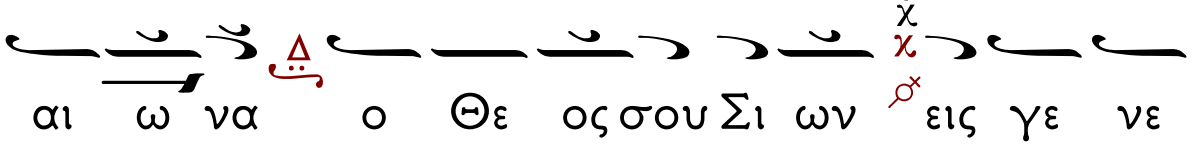
α αν και γε νε αν

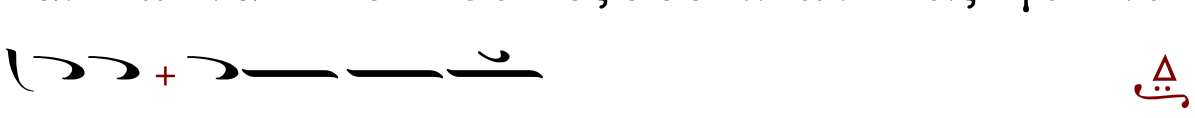
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

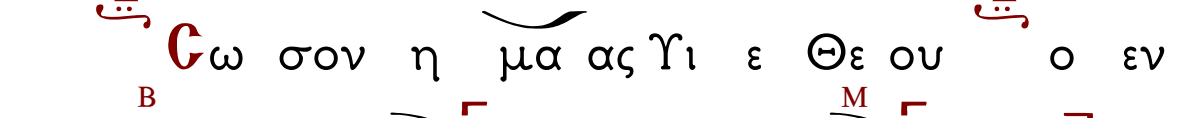
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

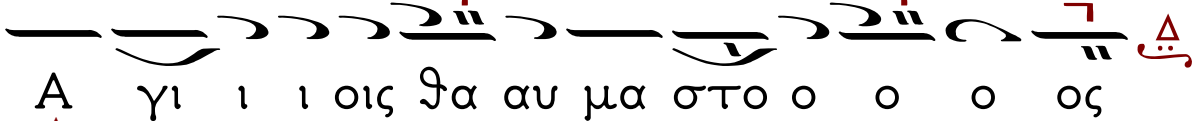
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

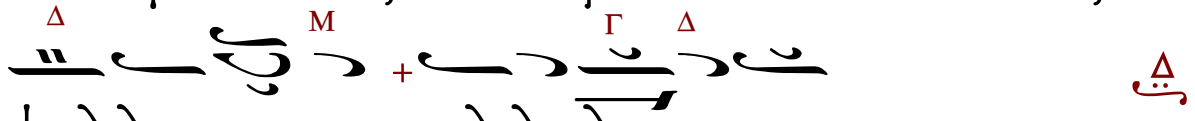
ω Πνευ μα τι

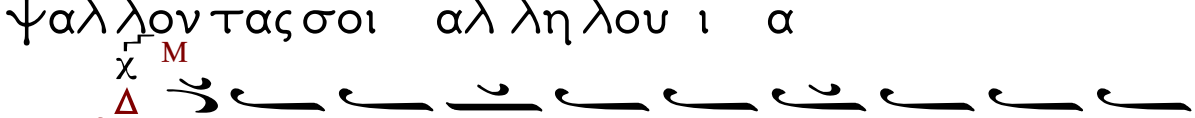
Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην

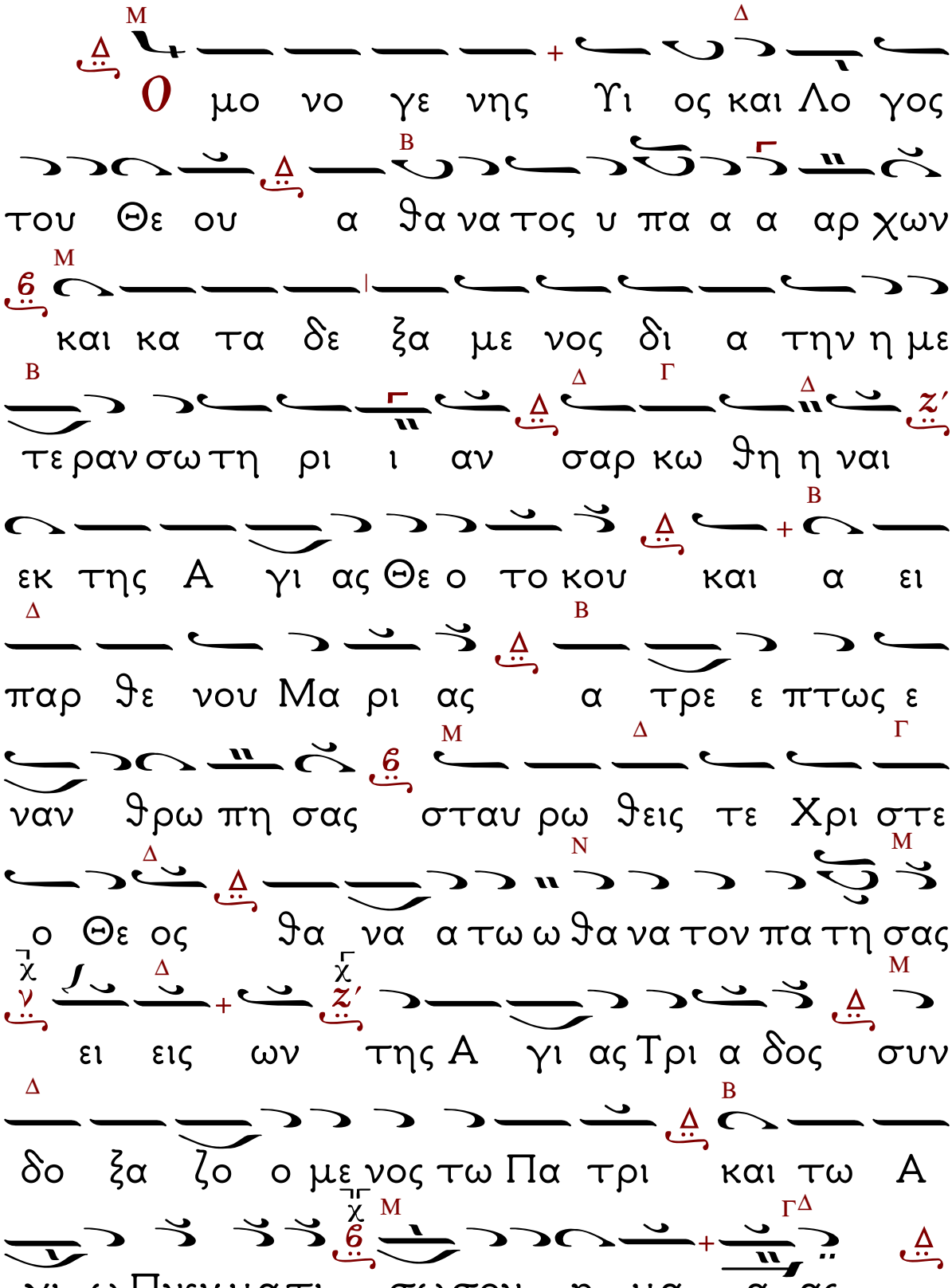
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Τό γ' ἀντίφωνον.

Ἦχος δ' Δι

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἦχος δ' Δι

Ση με ρον της α τε κνι ας δε σμα δι α λυ

ον ται του Ι ω α κειμ γαρ και της Αν νης

ει σα κου ων Θε ος παρ ελ πι δα τε κειν αυ

τους σα φως υ πι σχνει ται θε ο παι δα εξ

ης αυ τος ε τε χθη ο α πε ρι ι γρα πτος

βρο τος γε γο νως δι Αγ γε λου κε λευ σας

βο η σαι αυ τη χαι ρε Κε χα ρι τω με

ε ε νη ο Κυ ριος με τα σου ου ου

Εἰσοδικόν Ἦχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω ω Σω
σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν α γι οις
θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου
ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἦχος ᾱ Δι

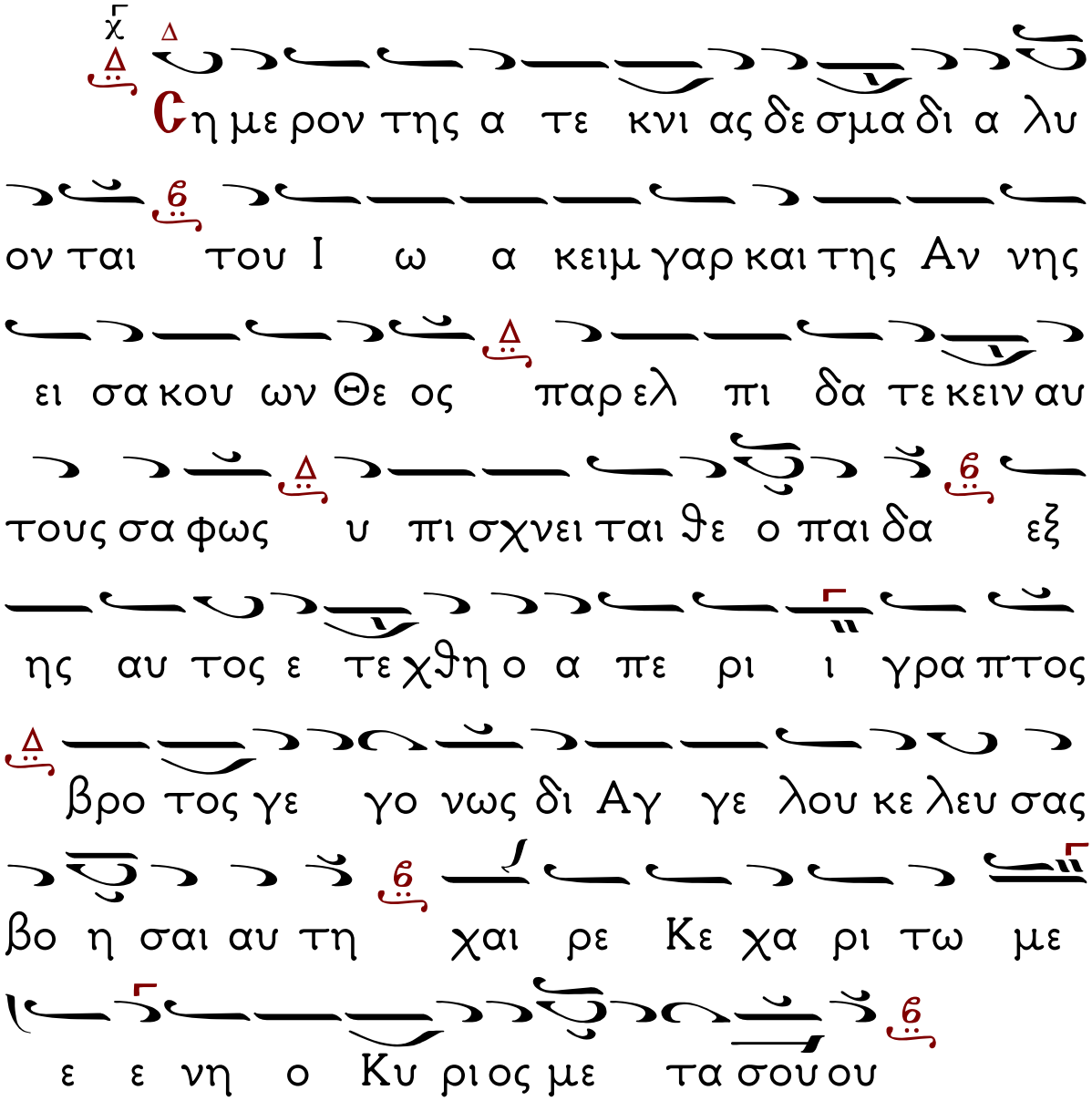

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἦχος ϋ Γα

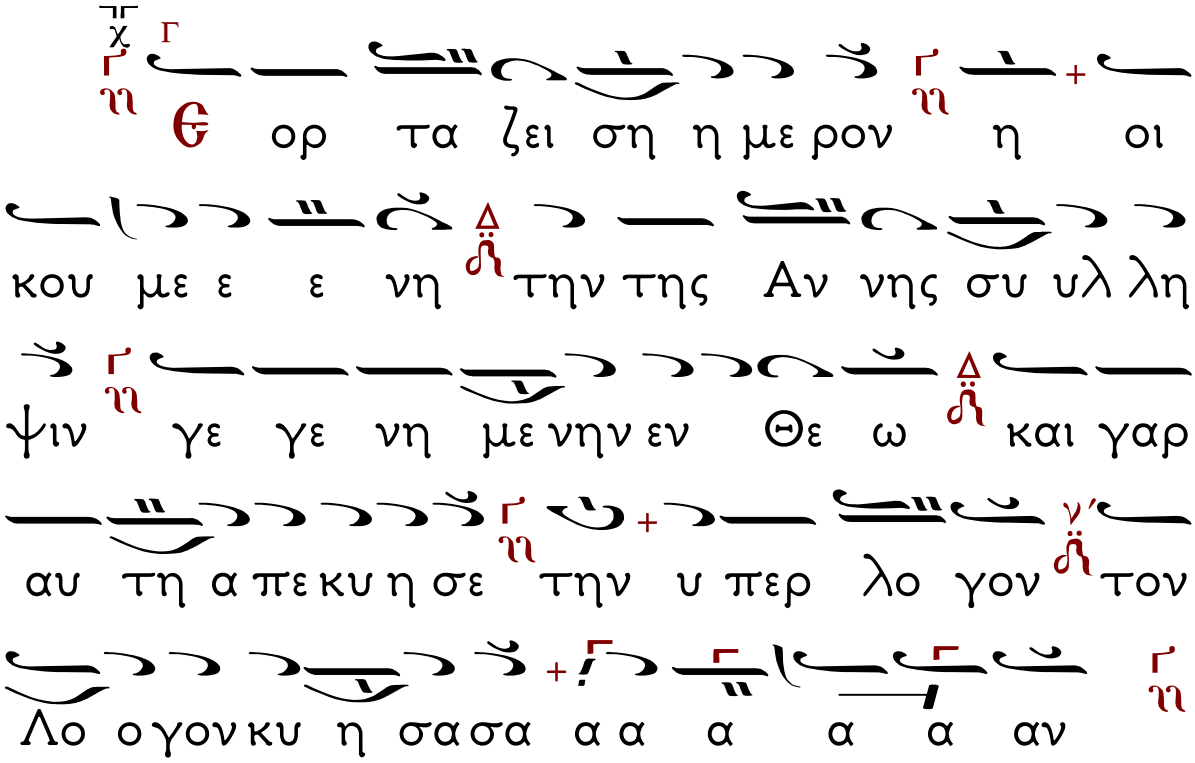

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 4:22-27

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος δ΄.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Κοινωνικόν.

Ἦχος λ̞ π̞ ϟ Πα

Ἀ γαλ λι α θε δι και οι εν Κυ υ ρι

ι ι ω τοις ευ θε ε σι πρε ε πει ει αι

αι αι αι νε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ις Α αλ λη η η λου ου ι ι

α α α α

Ἦχος λ̈ π̈ Πα

Ἀ γαλ λι α θε δι και οι εν

Κυ υ ρι ι ι ω τοις ευ θε ε σι πρε ε πει ει αι

αι αι αι νε ε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ις α α αλ λη η η λου ου

ι ι ι α

Θ ξο μο λο γει θε τω Κυ υ ρι ι ι

ω ε εν κι ι θα α α α ρα εν ψαλ τη

ρι ω δε κα χο ο ορ δω ψα α α λα α

α τε ε α α αυ τω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω α α αλ λη η η λου ου

ι ι ι α

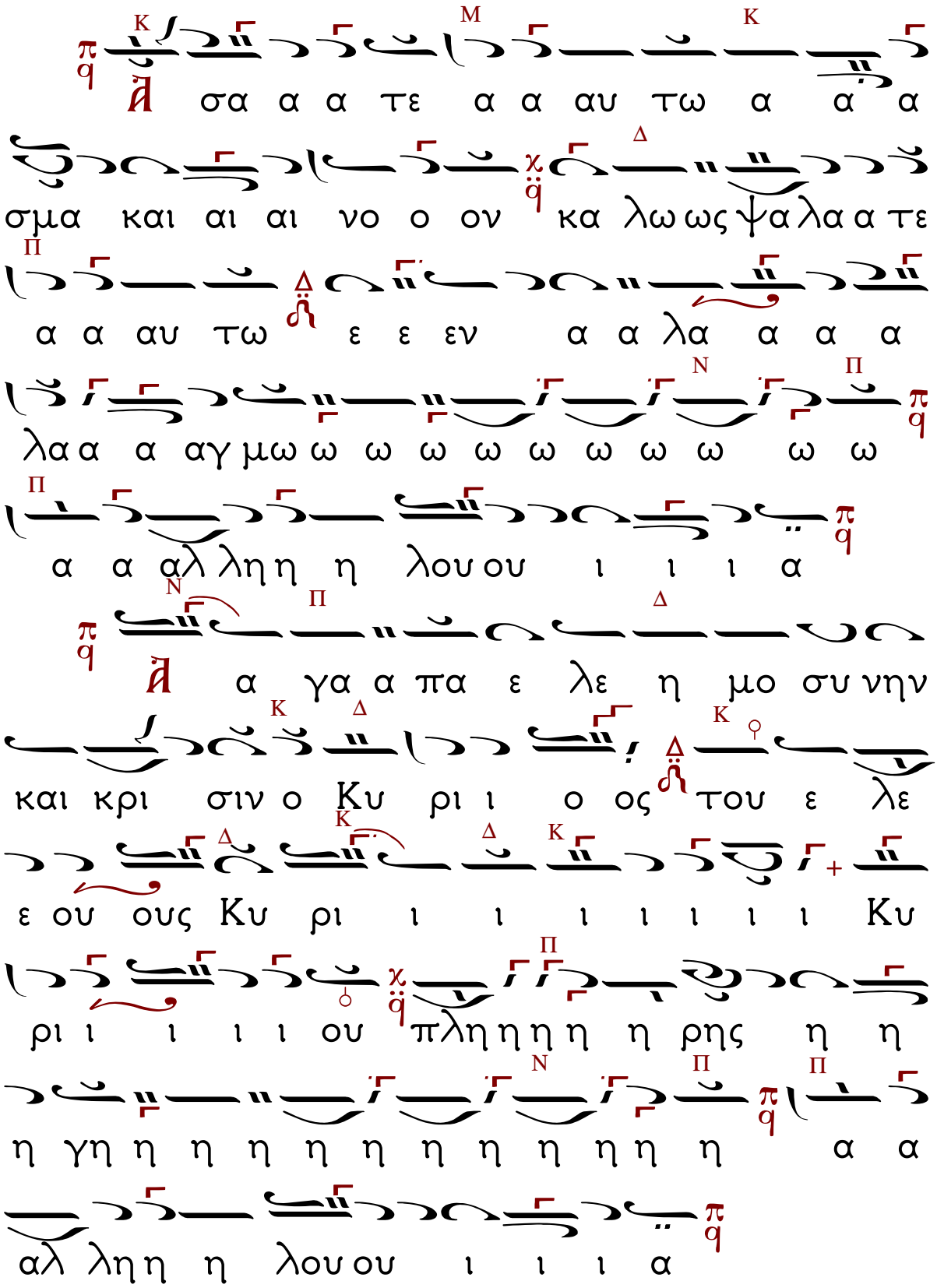
Ἀ σα α α τε α α αυ τω α α α
σμα και αι αι νο ο ον κα λω ως ψα λα α τε
α α αυ τω ε ε εν α α λα α α α
λα α α αγ μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Ἀ α γα α πα ε λε η μο συ νην
και κρι σιν ο Κυ ρι ι ο ος του ε λε
ε ου ους Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι Κυ
ρι ι ι ι ι ου πλη η η η η ρης η η
η γη η η η η η η η η η η η α α
αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Ἦχος λ ἀπὸ Νη

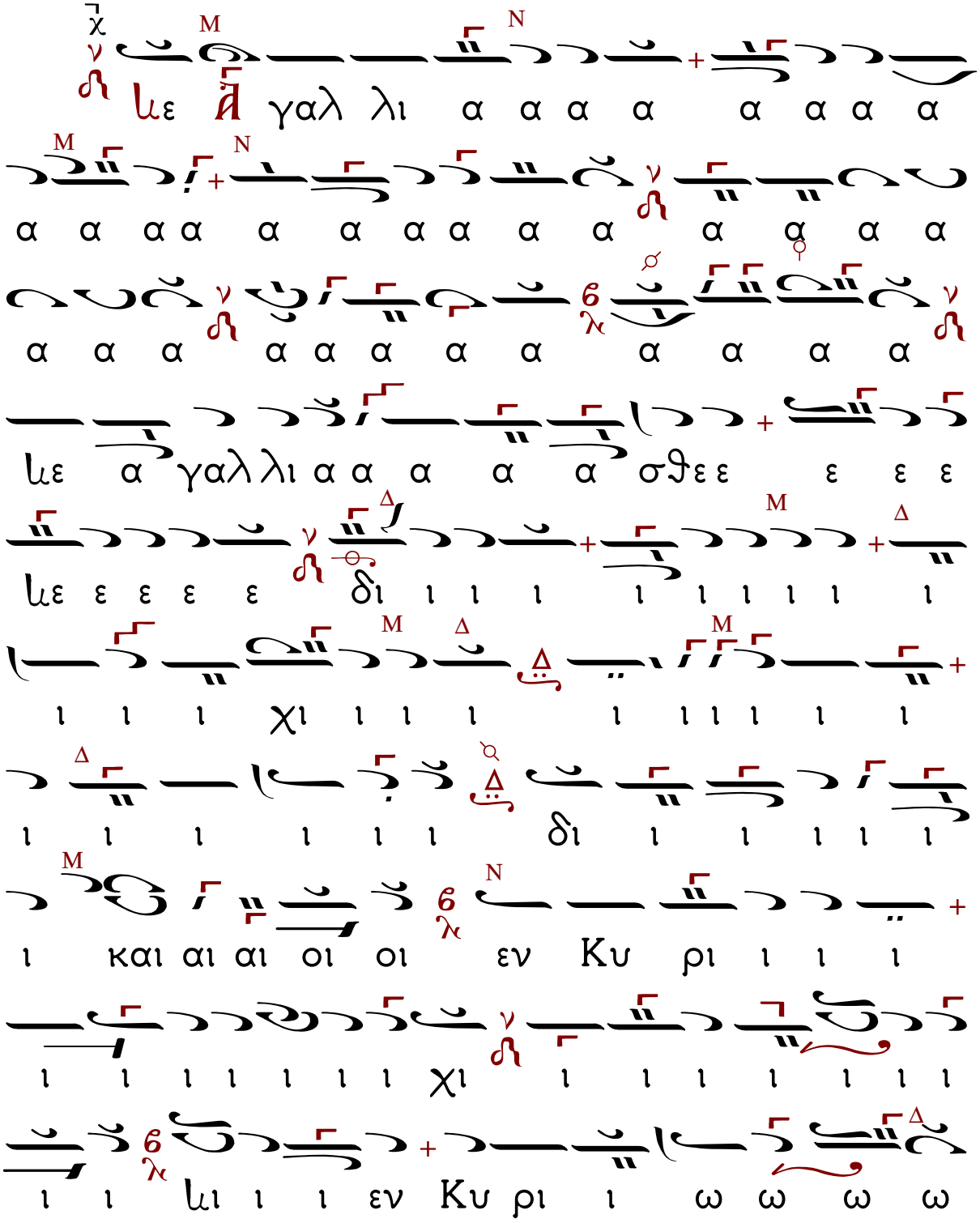
με ἀ γαλ λι α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
με α γαλ λι α α α α α σθε ε ε ε ε
με ε ε ε ε δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι δι ι ι ι ι ι
ι και αι αι οι οι εν Κυ ρι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι με ι ι εν Κυ ρι ι ω ω ω ω

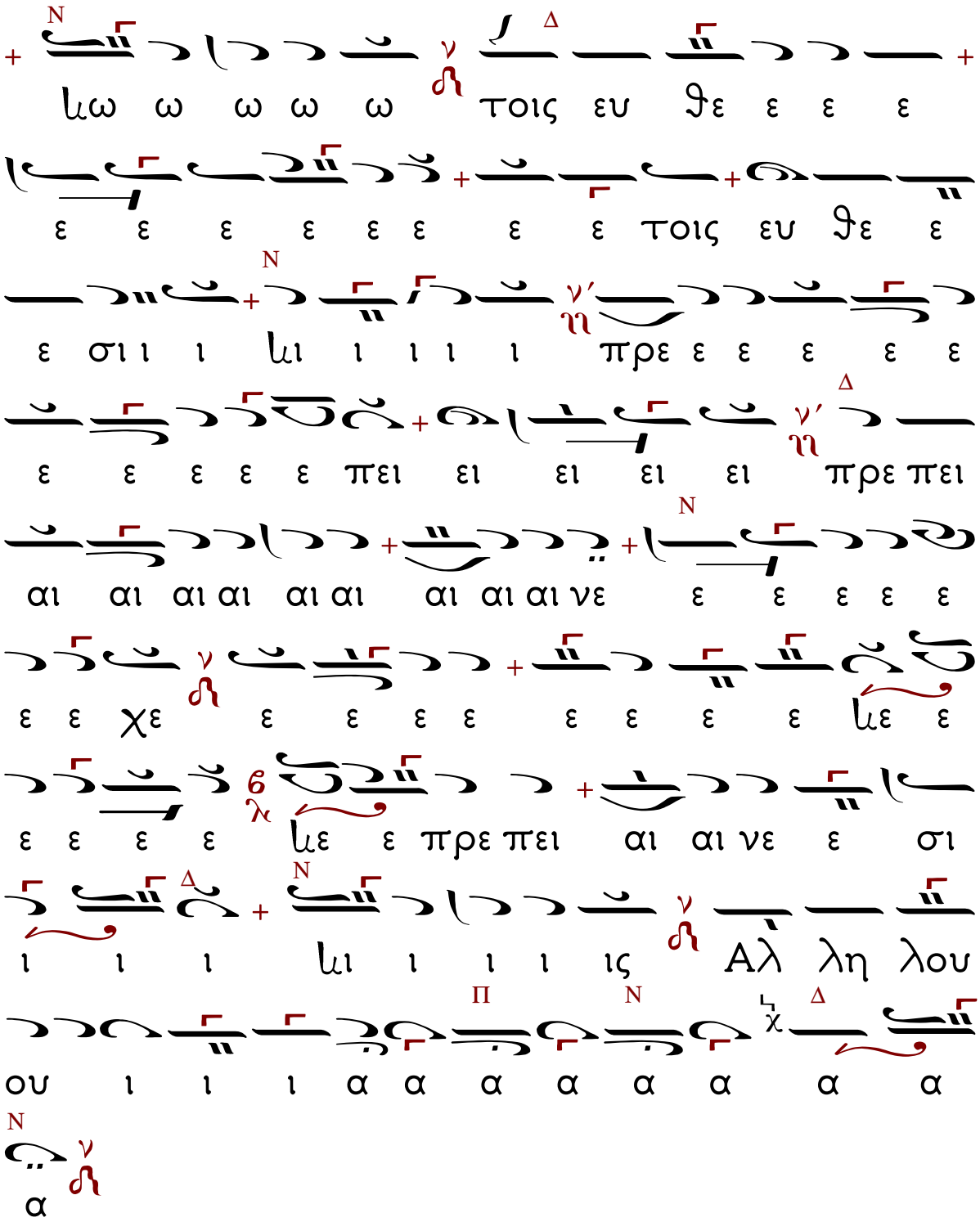
ιω ω ω ω ω τοις ευ θε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε τοις ευ θε ε
ε σι ι ι ιι ι ι ι ι πρε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε πει ει ει ει ει πρε πει
αι αι αι αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε
ε ε ε ε ιε ε πρε πει αι αι νε ε σι
ι ι ι ιι ι ι ι ις Αλ λη λου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

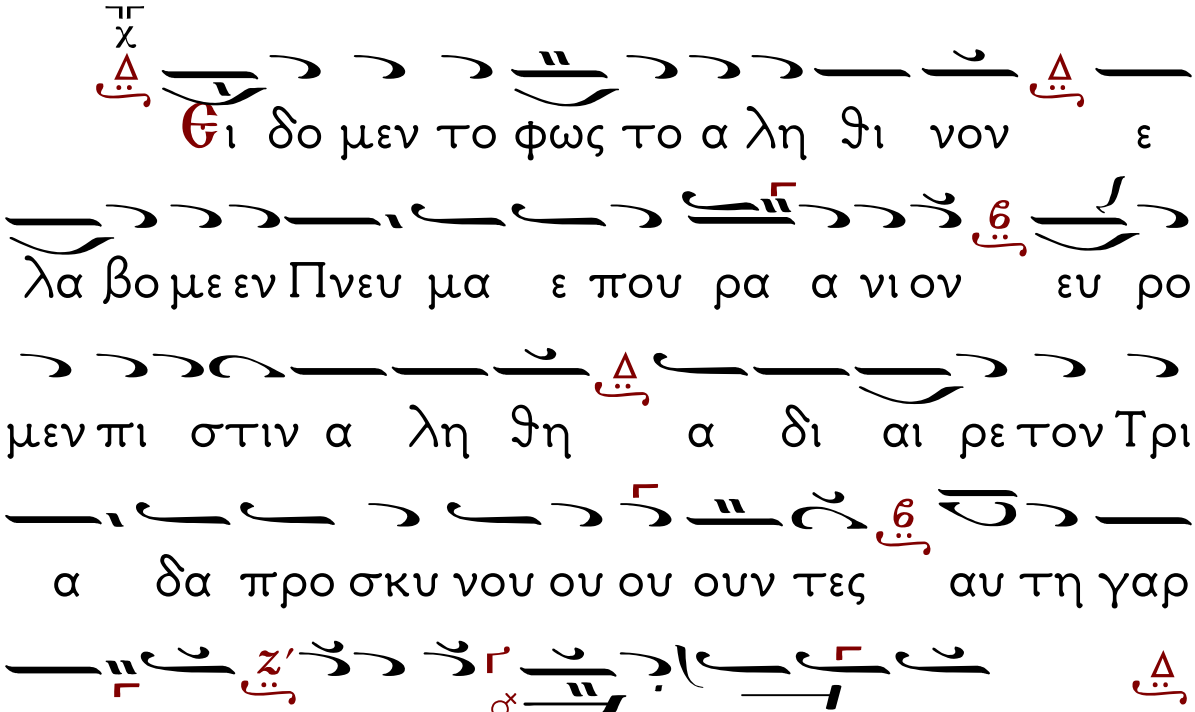

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

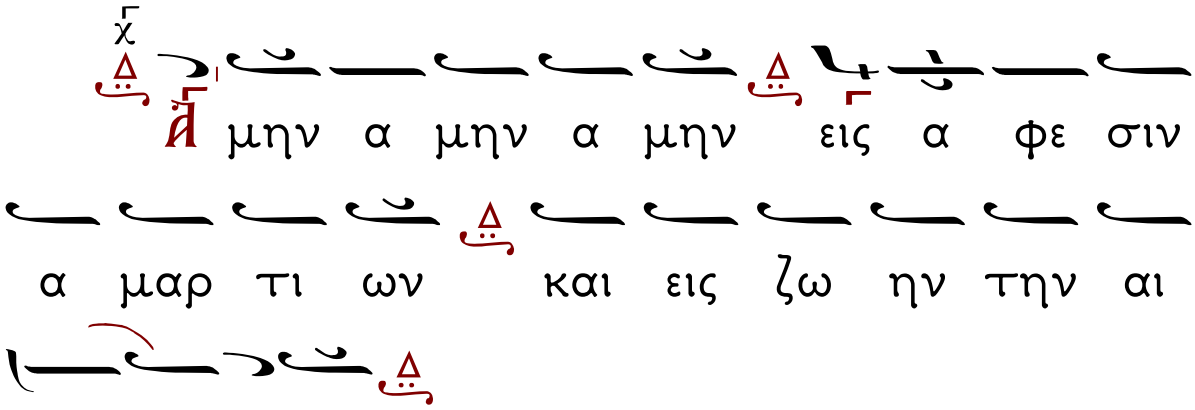

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη

σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω

σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν

μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας

εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

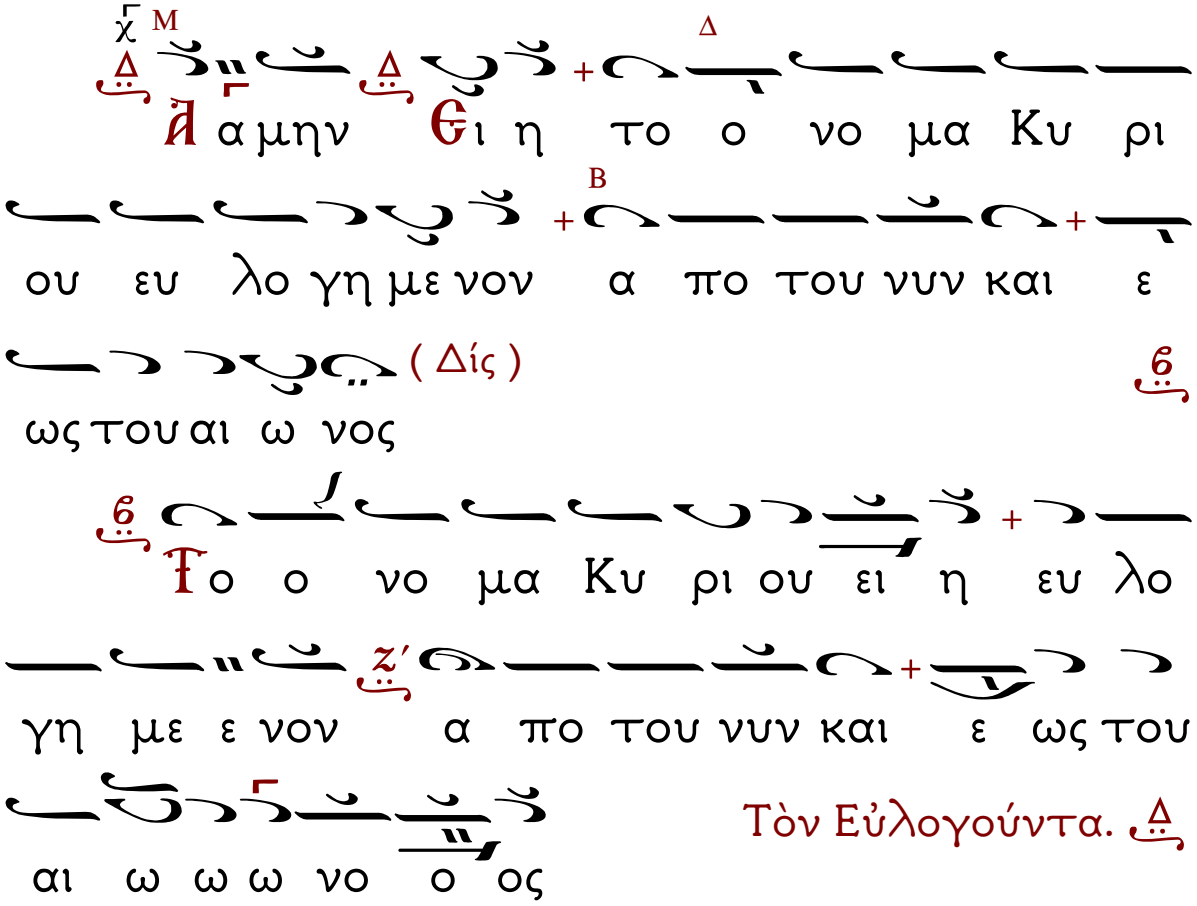

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.